

Prometna varnost:

VARNO NA POTI V ŠOLO IN V ČASU OBIRANJA HMELJA

Še nekaj dni in pričelo se bo novo šolsko leto. Za marsikoga je to konec brezskrbnega veselja, za drugega pa morda trenutek, ko komaj čaka snidenja s prijatelji, da izmenjajo vtise o resničnih, veselih in šegavih dogodkih počitniških dni. Njihov smeh bo zopet odmeval po šolskih hodnikih, ulicah in cestah. Zato bo tembolj treba paziti na lastno varnost in na varnost tistih najmlajših pri vključevanju v promet. Starši naj še posebej opozarjajo svoje otroke, kako se morajo vesti v prometu in dosledno upoštevati navodila pionirjev-miličnikov, prometnih miličnikov in članov narodne zaščite.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Žalec prosi vse predsednike odborov v krajevnih skupnostih in načelnike narodne zaščite, da določijo posameznike, ki bodo vključeni v akcijo »Za varno pot v šolo«, ki bo potekala prve dni šolskega leta, ter tako prispevajo svoj delež za prometno varnost in vzgojo učencev.

Poseben poziv pa velja tudi vsem voznikom, saj je čas obiranja hmelja, ko traktorji ovirajo promet in nanašajo na cestišče blato, ki lahko postane zaradi neprevidnosti usodno. Zato sta v tem času strpnost voznikov in previdna vožnja še kako potrebni.

J. Koštomaj
Foto: L. Korber

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1987

1119870687,8

COBISS

SAVINJSKI OBČAN

Leto X
Številka 8
Avgust 1987

»SAVINJSKI OBČAN« izdaja Občinska konferenca SZDL Žalec
Uredniški odbor: Venčeslav Satler (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), člani: Marjan Drobne, Marjan Golob, Vera Kalčič, Janko Kos, Jernej Koštomaj, Cveta Mikuž, Mojca Nahtigal, Darko Naraglav, Inge Sovinc, Breda Verstovšek in Milan Zupanc.

Novinarki: Irena Jelen-Baša, Marjana Matijec-Natek
Tajnica in vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Anka Krčmar
Naslov uredništva: Žalec, Heroja Staneta 1,
telefon: 711-433 in 711-451
Grafčna priprava: Savinjski občan
Tisk: ČGP Večer Maribor
Naklada 11.000 izvodov

Po sklepu RK za informiranje št. 421-1/72 je časopis Savinjski občan oproščen TPD.

Polletni rezultati

GOSPODARSKI VOZ DRSI NAVZDOL

Minuli teden so člani predsedstva občinske skupščine, izvršnega sveta in predsedstev vseh družbenopolitičnih organizacij obravnavali polletne gospodarske rezultate. Povedane številke niso prav nič spodbudne, kažejo le, da razen redkih izjem, v žalski občini gospodarski voz drsi navzdol.

V žalski občini je precej upadla industrijska proizvodnja. Le-ta je v šestih mesecih nižja za 24,7 % in je najslabša na celjskem območju.

Kako je s celotnim prihodkom? Indeksi rasti so sicer visoki, vendar predvsem na račun rasti cen, tako da je celotni prihodek realno padel. Največji delež še vedno pripada industriji, precej pa se krepi delež trgovine. Spremenila pa se je struktura celotnega prihodka: krepi se delež od prodaje na domačem trgu in upada delež od prodaje v tujini.

V zvezi z dohodkom, ki je porasel z indeksom 211, je zanimiv naslednji podatek: samo za obresti je gospodarstvo porabilo 4 % dohodka.

V strukturi delitve čistega dohodka še vedno zajema večji delež osebna poraba: 85,3 %. Po prečni mesečni čisti osebnem dohodek na delavca je v prvem polletju znašal 187.645 din, kar je

manj kot v republiki, kjer je po petih mesecih znašal 199.031 din. Za akumulacijo je gospodarstvo zbralo 3 mlrd din. Od tod tudi nizka stopnja akumulativne sposobnosti gospodarstva. V primerjavi s prvimi tremi meseci pa se je zmanjšalo število organizacij združenega dela, ki so poslovale pod mejo rentabilnosti, in sicer od 27 na 20.

Žalec 25 milijard, Hmezad Agrina — TOZD Transport nekaj čez milijardo in Hmezad Gostinstvo turizem okrog 3 stare milijarde izgube. V teh organizacijah je zaposlenih okrog 900 delavcev.

Tudi letošnji izvoz ni ravno spodbuden. Skupaj izvoz je v primerjavi z lanskim nižji za 33,9 %, konvertibilni za 37,1 % in klirinški za 17,7 %. Skupni uvoz pa je nižji

Kljub šibkim rezultatom imamo v občini organizacije združenega dela, ki dosegajo rezultate nad povprečjem. Med takšne na komiteju za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj glede na maso sredstev za akumulacijo in stopnjo akumulativnosti uvrščajo: KIL, TOZD Keramiko, Garant Polzelo, Tovarno nogavic Polzelo, KIL Liboje, TOZD Grafit, Zarjo, TOZD Kovinopremo, Hmezad Agrino, TOK Mego, Gradnjo Žalec, Cestno podjetje, TOZD Asfalt kamnolom Veliko Pirešico, Ferraliti, TOZD Modelarno, Veterinarsko postajo in GG TOK Vransko.

In kakšne so izgube? Še vedno visoke, čeprav nižje kot v prvih treh mesecih. Tako beležijo danes 131 starih milijard izgube, pred tremi meseci pa 172. Skrčilo se je tudi število organizacij združenega dela, ki so poslovale z izgubo, in sicer od 14. na 6. Trenutni izgubaši so: DEM Elektroprenos Podlog 56 milijard, Montana 26, Hmezad Kmetijstvo — TOZD Petrovče 18, Ingrad — TOZD GO

za 62,2 %. Takšna slika je precej posledica zakonodaje, po kateri je izvoz za organizacije združenege dela skrajno nezanimiv.

Po oceni predsednice komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj, ki je na skupni seji razlagala rezultate, pa so razmere v gospodarstvu kljub vsemu boljše kot so bile po prvih treh mesecih.

Irena Jelen-Baša

Uspeh tudi na državnem prvenstvu

Po osvojitvi republiškega prvenstva se je Dušan Brinovec udeležil državnega prvenstva. Z odlično igro se je vse-skozi boril za vrh razpredelnice in nazadnje osvojil odlično četrto mesto. Med drugimi je premagal tudi novega državnega prvaka. Dušanu Brinovcu, članu Šahovskega kluba Žalec, iskrene čestitke v imenu bralcev in ljubiteljev šaha.

jk

Zabukovski planinci vabijo:

NA HOM dne, 30. avgusta 1987, ob 14. uri, kjer bo KOŠNJA ŽENA
NA ŠMOHOR v nedeljo, dne 6. septembra 1987, kjer bo proslava 60-letnice planinskega društva Laško

NA ERMANOVEC NAD ŠKOFJO LOKO v nedeljo, dne 13. septembra 1987, na praznovanje dneva planincev.

NA DVODNEVNI IZLET V KLEMENČO JAMO dne 19. in 20. septembra 1987 za pionirje tabornike v planinski šoli in njihove starše. Vabljeni tudi ostali!

Žur pod Žvajgo

Prebóldski mladinci pripravljajo priljubljeno in zanimivo zabavno prireditvev Žur pod Žvajgo. V gaju pri bazenu se bodo v petek, 28. avgusta, od 19. ure dalje predstavili nekateri najuspešnejši ansambli — med njimi Martin Krpan in Šank rock. Tudi letos bodo poskrbeli za prijetno počutje in zabavo, ki pa ni namenjena samo mladim. Sicer pa so prebóldski mladinci kljub počitniškemu času aktivni. V Marirja Reki so namreč opravili delovno akcijo in očistili gozd.

jk

PROGRAM

TABORSKIH KULTURNIH DNI V ŽALCU
september 1987

petek, dne 11. 9., ob 18. uri
ODPRTE RAZSTAVE GRAFIK BOJANA GOLJE
Savinov razstavljalni salon

sobota, dne 12. 9.,
PIONIRSKI GRAFIČNI BIENALE
OŠ Peter Šprajc-Jur

ob 20. uri
GLEDALIŠKA PREDSTAVA
Kulturni dom Žalec

nedelja, dne 13. 9., ob 10. uri
SREČANJE PIHALNIH ORKESTROV CELJSKEGA OBMOČJA

Sportni center Žalec
ponedeljek, dne 14. 9., ob 17. uri
SREČANJE DOPISNIKOV IN MENTORJEV ŠOLSKIH GLASIL

Kulturni dom Žalec

torek, dne 15. 9.,
VEČER Z DRAGOM KUMROM
Občinska matična knjižnica

sreda, dne 16. 9., ob 19. uri
ČLANI SVOBODE ŽALEC SE PREDSTAVLJAJO
Kulturni dom Žalec

četrtek, dne 17. 9., ob 18. uri
REVUIJA PLESNIH SKUPIN
Kulturni dom Žalec

petek, dne 18. 9., ob 20. uri
SLOVENSKI FILM: ČAS BREZ PRAVLJIC
Kulturni dom Žalec

sobota, dne 19. 9.,
TABORSKA NOČ
Organizator NAMA Žalec

Po Savinjski dolini so spet zabrneli obiralni stroji in zakurili so po sušilnicah. Čas obiranja hmelja je tukaj. Strokovnjaki pravijo, da so z letošnjo letino zadovoljni. Načrtujejo, da bodo obrali okrog 4000 ton hmelja. Zelo dobro kaže letos savinjski golding, sorta, po kateri kupci najraje segajo. Letina bo dobra, zlasti v primerjavi s prejšnjo, ko so hmeljarji imeli najslabšo letino v zadnjih treh letih. Obiranje hmelja so v Savinjski dolini začeli med 18. in 20. avgustom. Trajalo bo vse tja do prvih septembrskih dni. V teh dneh je na naših cestah in v naslednjih še bo precej traktorjev, cestišča so spolzka, na njih je marsikje precej zemlje. Zato voznike opozarjamo na previdno vožnjo.

20. 9. TABOR LJUDSKE FRONTE

Tradicionalno srečanje delovnih ljudi in občanov iz revirjev in celjskega območja bo v nedeljo, 20. septembra, s pričetkom ob 11. uri na običajnem prireditvenem prostoru na Mrzlici. Organizator letošnjega srečanja je Medobčinski svet SZDL celjske regije, umetniški program pa pripravljajo umetniške skupine naše občine. Tudi letos bo poskrbljeno za avtobusni prevoz do Podmeje, do prireditvenega prostora pa bo poskrbljen prevoz za invalide in starejše udeležence srečanja. Največ udeležencev pa se bo najbrž na pot podalo kar peš, saj so poti dobro označene, in če bo lepo vreme, je takšen pohod še posebej zanimiv in prijeten. Občinska konferenca SZDL Žalec pa v imenu organizatorja še posebej vabi delovne ljudi in občane žalske občine, da se kar v največjem številu udeležite tega vedno bolj priljubljenega srečanja na Mrzlici.

jk

Hmezad AGRINA
blagovnica
hmezad
ŽALEC

Vaš nakup
od vijaka
do traktorja

Vaš nakup od vijaka do traktorja
Vaš nakup od vijaka do traktorja
10 let
Vaš nakup od vijaka do traktorja

VAŠ OSKRBOVALEC

Hmezad
AGRINA

Začeli so obirati hmelj

»LETOŠNJA LETINA BO DOBRA...«

...NAPOVEDUJE PREDSEDNIK IZVRŠNEGA ODBORA POSLOVNE SKUPNOSTI ZA HMELJARSTVO JOŽE BREŽNIK

Pred nekaj dnevi so po savinjskih hmeljiščih začeli spravljati letošnji pridelek. Kakšen bo, kako ga bodo prodajali in kakšne so trenutne razmere v hmeljarstvu — o tem se pogovarjamo s predsednikom izvršnega odbora Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Slovenije Jožem Brežnikom.

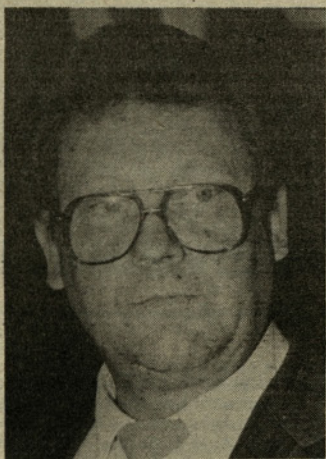
J. Brežnik: Letošnja letina bo predvidoma boljša kot lanska. Lani smo namreč imeli najslabšo letino v zadnjih treh letih. Naš plan za to leto je bil: pridelati 4400 ton hmelja. Računamo, da ga bomo v Sloveniji pridelali okrog 4000 ton. Pričakujemo pa zelo dobro kakovost, saj je vreme v zadnjih dneh zelo streglo zorenju in debeljenju hmeljskega storža.

»Kako pa kažejo posamezne sorte hmelja?«

J. Brežnik: »Savinjski golding letos zelo dobro kaže. To sorto kupci tudi čedalje bolj iščejo. Zato si v Poslovni skupnosti za hmeljarstvo prizadevamo čimbolj povečati površine z goldingom. Že nekaj let nazaj tudi spodbujamo proizvodnjo goldinga z višjo ceno. Letos smo te razlike v ceni še povečali, nekaj denarja za to sorto je bilo izplačanega tudi iz sklada za razvoj in stabilizacijo slovenskega hmeljarstva.«

»Kakšno pa je razmerje med družbeno in zasebno pridelavo?«

J. Brežnik: »Zasebni sektor je pravzaprav samo v Savinjski

Jože Brežnik

dolini, in sicer na 800 ha od 2500 m hmeljskih površin. Približno 30 % torej.

»Ali je kriza, ki je vladala v hmeljarski pridelavi, že mimo?«

J. Brežnik: »Kriza na svetovnem tržišču še traja, morda se še poglajlja. Precej so se povečale hmeljske površine v svetu, v ZDA so npr. na novo zasadili preko 1400 ha hmeljišč.«

»Nekaj je bilo težav med pivovarji in pridelovalci hmelja. Je teh težav konec?«

Ste se uspeli dogovoriti?«

J. Brežnik: »Težave med kupci in prodajalci ostajajo še naprej. Vsak pač najprej gleda svojo ekonomiko. In zato pivovarji želijo

uvzeti hmeljski ekstrakt. To so hoteli že lani, pa tudi letos se pojavljajo podobne težnje. Hmeljari se, jasno, s tem ne strinjamo. S pivovarjami smo se dolgoročno sporazumeli, jim zagotovili dolgoročno oskrbo s hmeljem. Tako smo računali, da bomo na jugoslovanskem tržišču prodali od 1000 do 1200 ton hmelja. Zato teh količin nismo prodali v predprodaji, čeprav so bile cene tedaj ugodnejše kot so danes.«

»Prej ste govorili o dobri letini. Bo njej sledila tudi dobra prodaja na tujih tržiščih?«

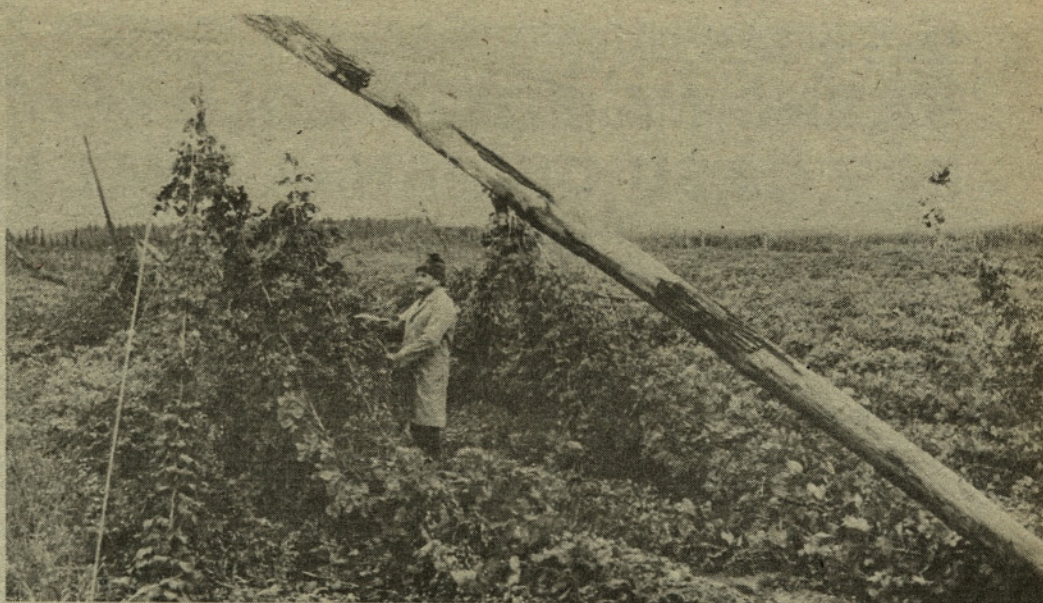
J. Brežnik: »V tujino prodamo 75 % hmelja, to je okrog 3000 ton. Od tega imamo v predprodaji že prodanega 2700 ton hmelja.«

»Kaj pa dohodek?«

J. Brežnik: »Ekonomičnost se v hmeljarstvu zadnja leta slabša. Tudi cene so na svetovnem tržišču nižje kot pred leti. Poleg tega je za nas zelo neugoden tečaj dinarja. V zadnjem času hmeljarje vse bolj jezi še izplačevanje izvoznih stimulacij oziroma njihovo neredno izplačevanje. Država nam v tem trenutku dolguje 38 mio din stimulacij za izvoz lanskega letnika.

Sicer pa dobiva Slovenija na račun hmelja devet do deset milijonov dolarjev. To je pravzaprav neto devizni priliv, ker mi za reprodukcijo porabimo zelo malo deviz.«

Irena Jelen-Baša
Foto: Ljubo Korber

Zadnje neurje in poplave so tudi v žalski občini napravile nekaj škode. Mnogi hudourniki so prestopili bregove in poplavlili polja, prav tako tudi potok Ložnica. Delno je bil poplavljen tudi del skladišča nove tovarne Juteks na Ložnici, kjer ima skladišče tudi Tovarna nogavic Polzela.

Močnega deževja in pa tudi vetra ni vzdržala lesena hmeljska žičnica v izmeri 2 ha. Žičnica je last kooperantov TZO Braslovče Edija Gebarška, Antona Cizeja in Franca Bošnjaka.

Foto: T. T.

Kam gre vodni dinar?

S prvim julijem so v žalski Komunalni povišali cene vode. Kubični meter dobavljene vode stane 205,30 din, ob tej ceni pa plačujejo ljudje še 3,25 din prispevka Območni vodni skupnosti ter prispevek za financiranje programov razvoja pri samoupravnih interesih skupnosti za komunalo in ceste. Ta prispevek znaša na ceno vodarine 60 % za gospodinjstva in 140 % za gospodarstvo. Skratka, voda v žalski občini ni poceni, ljudje se sprašujejo, zakaj takšne cene, koliko denarja se zbere z vodarino in za kaj ga na Komunalni uporabijo. Odgovor smo iskali pri direktorju Viliju Korentu in vodji tehnične službe Andreju Zakonjšku.

Komunala Žalec upravlja devet javnih vodovodov. Skupno je to vodovodno omrežje razpotegnjeno na 350-ih kilometrih, na celotnem omrežju pa je zgrajenih 72 objektov.

Predstavnika Komune sta povedala, da v žalski občini plačujejo vodarino predvsem za enostavno reprodukcijo oziroma za poravnavo stroškov, ki nastajajo pri vodooskrbi. Vodni dinar porabijo za material, energijo in goriva, za investicijsko vzdrževanje, plačilo obveznosti iz dohodka, za osebne dohodke, amortizacijo ter za sklad skupne porabe in rezervni sklad. Delavci Komune za letošnji načrtujejo, da bodo z vodarino zbrali 36 starih milijard dinarjev. Od tega bodo za material, energijo in goriva odšteli 18 starih milijard, za obveznosti iz dohodka pet starih milijard, za osebne dohodke osem starih milijard, ostalo bosta pobrala sklad skupne porabe in rezervni sklad.

Poleg tega denarja za enostavno reprodukcijo plačujejo porabniki vode še prispevek za razširjeno reprodukcijo oziroma denar za obnovo in gradnjo vodovodov. Ta prispevek znaša za gospodinjstva 60 %, za gospodarstvo pa 140 % na ceno vode. Pol

tako zbranega denarja gre za vodovode, ostalo polovico namenja kanalizaciji. Samo za vodovod naj bi letos zbrali 12 starih milijard, na dodatnih 7 milijard pa so računali iz dveh virov: prispevka na osnovi sporazumov z združenim delom in pa prispevka za priključke. Toda denar iz prispevkov

Na Komunalni v zadnjem času skrbijo predvsem za obnovo starih, dotrajanih vodovodov in pa za izboljšanje kakovosti vode. Med večjimi nalogami sta letos gradnja plinske klorirne postaje na vodovodu Tabor in gradnja novega črpalnice v Vrbi, kjer bo prav tako vgrajena klorirna postaja. Nadalje gradijo črpalnice pri Grmovju, obnoviti nameravajo črpalnice v Preboldu in na Ponikvi, okrepiti cevovod Roje — rezervoar Šešče, potem delno obnoviti vodovodne cevi v Zgornjih Grušovljah, ena največjih nalog pa je obnova vodovoda in kanalizacije na Vranskem.

zdrženega dela je še nezanesljiv in bolj malo je verjeti, da bodo na ta način res zbrali 6 starih milijard. Na Komunalni namreč ugotavljajo, da so lani zbrali samo 10 do 12 % tega denarja, letos pa ne kaže nič bolje. »Nekatere organizacije resnično ne zmorejo plačila, ponekod pa tudi ni razumevanja, »sta dejala predstavnika Komune. In če ne bo dovolj denarja, bo le delno uresničen letošnji načrt: zagotoviti dovolj dobre vode na vseh točkah vodovodov.

Irena Jelen-Baša

Montana

Ob polletju 260 mio izgube

V delovni organizaciji Montana Žalec so že nekaj zadnjih let poslovali na meji rentabilnosti. Letos pa bredejo vse globlje v izgube. Tako globoko, da so v Montano v začetku avgusta prišli člani delovne skupine izvršnega sveta, ki spremljajo rezultate gospodarjenja v organizacijah združenega dela.

Člani delovne skupine so obravnavali predvsem gospodarjenje, samoupravno in normativno urejanje zadev, kadrovske in delitvene politike.

Ko so govorili o gospodarjenju, so ugotavljali naslednje: kolektiv z 58-imi zaposlenimi posluje že nekaj časa na meji rentabilnosti. Letos v prvem četrtletju so prigospodarili izgubo v višini 160 mio din, po šestih mesecih so izgubo povečali na 260 mio din. V delovni organizaciji so menili, da zaradi sezonskega značaja dela, zakasnitev pri dokončanju izgradnje

eksperimentalne pilotne linije na Zaloški gorici, pa zaradi padca fizičnega obsega proizvodnje, nekladja cen itd. Da bi rešili, kar se rešiti da, so se povezali z delovno organizacijo Salonit Anhovo, kjer naj bi jim prevzeli pokrivanje izgube, zagotovili denar za izplačilo osebnih dohodkov za julij in avgust, zagotovili denar za kritje kratkoročnih kreditov.

Glede gospodarjenja predstavnik Montane in delovne skupine očitno niso našli skupnega jezika. Vsaka stran je namreč pripravila svoje ugotovitve. V delovni organizaciji trdijo, da so motnje sezonskega značaja in da imajo v organizaciji res le 26 mio din izgube. Ugotovitve članov komisije pa so naslednje: predstavniki Montane gledajo na razmere preoptimistično, člani delovne skupine tudi dvomijo v pravilnost periodičnega obračuna in menijo, da je izguba še večja, poleg tega pa so skeptični glede pomoči delovne organizacije iz Anhovega.

Poleg gospodarjenja so na tistem razgovoru obravnavali še samoupravno in normativno urejanje. Odkrili so določene nepravilnosti, ki »kažejo na splošen nered v procesu samoupravnega odločanja.«

Pri kadrovski politiki so člani delovne skupine ugotavljali nedoslednosti pri kadrovskem planiranju in izobraževanju ter neusklajenost planskih dokumentov. Menili so, da pomanjkljivosti pri imenovanju delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi porajajo vrsto drugih nezakonitosti v poslovanju delovne organizacije, npr. neveljavnost podpisanih listin, koncentracija odločitev v funkciji direktorja.

Člani delovne skupine so so koncu menili, da je delovno organizacijo treba ohraniti. Toda za to ne bo dovolj le spremljanje stanja v tej organizaciji. Nujni bodo konkretni ukrepi.

Irena Jelen — Baša

Streha še kar toči

Pred začetkom novega šolskega leta se na žalski osnovni šoli ubadajo razen s prostorsko stisko še s tamkajšnjo streho. Skozi njo, zlasti v telovadnico, namreč že nekaj časa ob skoraj vsakem deževju teče voda. Na stalno zamakanje delavci VIO in pa osnovne šole stalno opozarjajo, vendar opozorila v glavnem naletajo na gluha ušesa. Neuradno je celo slišati, da sta si dva učenca v mokri in spolzki telovadnici zlomila roki.

Streha na žalski šoli je narajena iz bitumenskih mas, ponedkod so vmes še svetlobni pasovi. Referent za gradbene zadeve pri VIO Zmago Turnšek je povedal,

da je kritina po oceni delavcev Zavoda za raziskavo materiala neprimerna zaradi naših vremenskih razmer oziroma zaradi prevelikih temperaturnih razlik. »Črna bitumenska masa se poleti segreje do 80 stopinj, nenehno raztezanje in krčenje pa povzroča pokanje ter potem zamakanje,« je povedal Zmago Turnšek.

Na šoli si skušajo pomagati po lastnih močeh. Lani so zamenjali svetlobne pasove, poprpali streho, ob vsakem deževju jo izolirajo na posameznih mestih, letos so naredili reflektivni premaz, ki naj bi preprečil premočno segrevanje in s tem raztezanje ter pokanje strehe. Vse to požira njihovo amortizacijo. Samo v dveh letih so po besedah

gradbenega referenta porabili tri stare milijarde. Jasno, da zaradi tega trpijo tudi popravila na drugih šolah.

»Vsa dela pa so le kratkotrajna rešitev,« je menil Zmago Turnšek. Rešitev vidi le v dvokapnici, za kar pa ni pravega posluha, predvsem pa ne denarja. Samo projekti za dvokapnico namreč stanejo od tristo do sedemsto starih milijonov. Nova streha — če bi jo statični izračuni sploh dovolili — pa bi po oceni gradbenega referenta stala okrog 40 starih milijard. Toliko denarja najbrž ne bo kmalu na razpolago. Toda, da bi iz šole hodili najmlajši polomljeni, to pa tudi ne gre, mar ne?

Irena Jelen-Baša

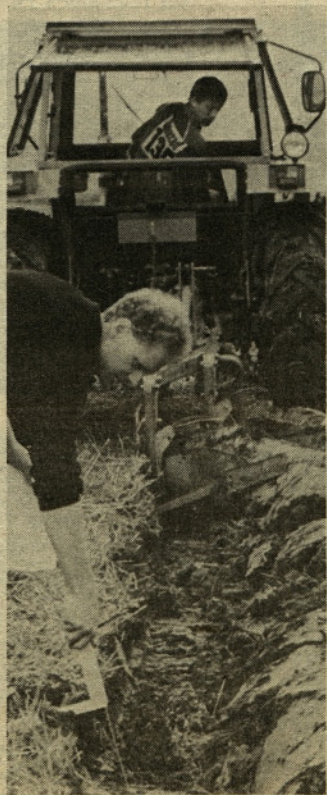
Kje se sprejme in komu služi statut

Kongres je najvišji organ družbenopolitične organizacije. Kongresi družbenopolitičnih organizacij v letu 1986 so z večine obravnavali aktivnosti med zadnjima kongresoma, vprašanja družbenoekonomskega in političnega razvoja Slovenije in Jugoslavije ter statut oz. potrditev in dopolnitev sprememb statuta med kongresoma.

Statut, ki zajema pravila oz. določila organizacije za delo, prične torej veljati, ko je sprejet na kongresu. Ker je sprejeto po predhodni široki in demokratični javni razpravi, se lahko odlesj pri pripadniki organizacije sklicujejo zanj. To še toliko bolj, ko je po vsakem kongresu statut lepše vezave, čitljivejšega tiska in po možnosti večje naklade, da je dostopnejši za članstvo. Žal pa tudi to ne pomaga, da bi člani organizacije resnično poznali statut. Mnogi, tudi tisti, ki se nemalo krat sklicujejo na statut, ne vedo niti, kako ta izgleda od zunaj. Nihče ne zahteva, da bi nekdo moral znati statut na pamet. Toda, če so naše babice nekdaj celo življenje hodile k maši, pa še za vsak slučaj kdaj pa kdaj pogledale v molitvenik, je prav, da vsaj vodilni predstavniki naših organizacij storijo isto, t. j. pogledajo statut in se po njem ravna! Sicer bo še mnogo prizadevanj brez pravega uspeha.

J. Kos

Tekmovanje mladih zadružnikov

Na poljih Hmezada v Levcu je bilo letošnje regijsko tekmovanje mladih zadružnikov-tractoristov. Nastopilo jih je 53 iz petih občin celjskega območja. Med njimi pa so bile tudi štiri mlade zadružnice iz TZO Petrovče in TOK Šoštanj. Tekmovali so v oranju, spretnostni vožnji in teoriji. Največ uspeha so imeli predstavniki iz Ere-TOK Šoštanj. Pri oranju in spretnostni vožnji je zmagal Anton Špital iz TOK Šoštanj, v teoriji pa je bil prvi Andrej Babič iz TZO Šempeter. V skupnem številu točk (oranje, spretnostna vožnja, teorija) je zmagal Anton Špital (TOK Šoštanj), ki je zbral 302,5 točke; sledi Ciril Terjav (TZO Šempeter) 267,5; Franc Rotnik (TOK Šoštanj) 262, točke itd. Ekipno je pri mladih zadružnikih zmagala Era-TOK Šoštanj, sledi prva ekipa TZO Šempeter, druga je ekipa TZO Šempeter itd. Pri mladih zadružnicah je v vseh treh disciplinah zmagala Nada Očep (TOK Šoštanj) in zbrala skupaj 260,5 točke, sledi Mateja Lesjak (TOK Šoštanj) 245; Darja Kotnik (TZO Petrovče) 228,5 točke itd.

Škoda, da je tekmovanje oviralo slabo vreme. Na sliki: Med oranjem.

T. TAVČAR

60 let Polzele tovarne nogavic

Kakovost, modnost in poslovna učinkovitost

»Življenje, ki ga danes živimo in oblikujemo, nas vedno znova sooča z mnogimi dogodki, dosežki in obletnicami, za katere je prav, da jih shranimo v zakladnico našega spomina, da bi jih mogli uporabiti kot nauk za naše spoznanje in ravnanje danes in jutri, mi in generacije za nami,« je dejal direktor Tovarne nogavic Polzela Alojz Došler v pogovoru pred skorajšnjim praznikom največje in najsodobnejše proizvajalke nogavic v Jugoslaviji. Letos namreč mineva 60 let od začetkov nogavičarstva v kraju, po katerem nosi ime tudi delovna organizacija. Kraj in tovarna pa sta tesno povezana tudi danes, zato napredek in razvoj nikdar nista bila v zastoju. Delavci in krajani Polzele s ponosom zrejo na prehojeno pot, ki nikdar ni bila lahka, z vztrajnostjo pa vedno uspešna, ob jubileju pa raje govorijo o bodočnosti.

Nekateri mejniki razvoja

Letos torej mineva 60 let od začetkov nogavičarstva, ki se je porajalo v obstoječih prostorih lesne industrije. Svicarski industrialec je tovarno opremil s starimi češkimi stroji in zaposlil 60 delavcev za poizkusno proizvodnjo. Leta 1940 je bilo zaposlenih že 350 delavcev, ki je proizvedlo 1.800.000 parov nogavic. Po vojni; zlasti pa po letu 1962, se je pot razvoja začela strmo dvigati. Tedaj je tovarna nogavic Polzela podpisala petletno pogodbo z inozemskim partnerjem za uvoz opreme in surovin, obveznost pa

so poravnali z izvozom nogavic. To je bil eden prvih pogodbenih odnosov pri nas o vlaganju tujega kapitala. Pridobitev je bila pomembna predvsem v tehnično tehnološkem, kvalitetnem in poslovnem smislu. Izkušnje iz preteklosti, predvsem pa stalna prisotnost na zapadnih tržiščih, so tovarni dale sinonim za kvalitetne hlačne nogavice z imenom PEGGY. Tudi po letu 1970 je bila močno prisotna investicijska gradbena dejavnost in tehnološka rekonstrukcija. Proizvodnjo so dopolnjevali s sodobno tehnologijo in opremo, ki je POLZELO uvrščala tako po obsegu kot tudi kvaliteti med najboljše in največje evropske proizvajalce nogavic. Kva-

liteto izdelkov pa lahko zagotavljajo le z uvoženimi surovinami. Preko 2.800.000 dolarjev so vložili v zadnjih štirih letih v posodobitev in zamenjavo ekonomsko in tehnično zastarele opreme. Ker so se delavci zavedali, da brez investicij za posodobitev proizvodnje ni mogoče držati koraka s konkurenco na zapadnem tržišču; so bili pripravljeni na odrekovanja na drugih področjih. Odrekovanja pa so se jim vedno dobro obrestovala.

Skoraj polovica proizvodnje v izvoz

Za letošnje leto predvidevajo, da bo 1300-članski kolektiv tovar-

ne nogavic Polzela z delavci Tekstilne industrije Otiški vrh proizvedlo preko 42.500.000 parov nogavic. Od tega bodo poslali na zahodno tržišče 41 odstotkov proizvodnje. Brez izvoza ne bi bilo kvalitetne ponudbe za domači trg. Z uvozom surovin namreč izboljšujejo kvaliteto izdelkov, širijo pa tudi program in večajo ponudbo. V proizvodnem programu pa kar 80 odstotkov predstavljajo ženske hlačne nogavice. Ob dobro znanih standardno kvalitetnih izdelkih PEGGY, TOP GIRL, LI, SABINA, GALA, FLER, JASNA, ONA ELLE itd. so v zadnjem času ponudili trgu tudi nekatere modne nogavice. To so predvsem tanke vzorčaste hlačne nogavice LUCI, EVA in BELLA, hlačne nogavice s kristali in lepljenkami v gležnju, carmen, svetleče elis hlačne nogavice z visoko peto in pleteno črto. V zadnjem času pa so zelo iskane hlačne nogavice v posebni slip izvedbi TANGA TROPIC. Omeniti pa je seveda še treba, da posamezne izdelke lahko izbirate v različnih barvnih odtenkih.

Zahtevam trga prilagajajo program moških in otroških nogavic ter žab iz bombaža in volne. Največje je zanimanje za bombažne športne nogavice, med njimi so še posebej znane kosmatene nogavice POLAR.

Kakovost, modnost in poslovna učinkovitost

Kakovost, modnost in poslovna učinkovitost so osnovne značilnosti poslovanja delavcev Polzele tovarne nogavic. Poleg tega, da je tovarna največji proizvajalec nogavic v Jugoslaviji, je hkrati tudi največji izvoznik teh izdelkov na zahodna tržišča, kjer pa se je seveda treba nenehno dokazovati s kakovostjo in dobavnimi roki. Polzela se je torej v svetu dokazala z delom, izdelki, znanjem in tehnologijo. Pred desetimi leti so pričeli z dodelavnimi posli, s tem pa so si pridobili vir dragocenih informacij o stopnji tehnološkega razvoja nogavičarske industrije v zapadni Evropi in modnih trendih

v svetu. V letošnjem letu načrtujejo okrog tri milijone dolarjev izvoza v Zvezno republiko Nemčijo, na Nizozemsko in v Libijo. Omeniti velja tudi, da POLZELA pospešuje tudi reproduktivno sposobnost domačih proizvajalcev poliamidnih surovin z uvozom osnovnih surovin ali pa odstopa dogovorjeni delež deviznega izkupička.

za zdravstveno varstvo delavcev, prevoz na delo, reševanje stanovanjskih vprašanj in varstvo otrok pa so stalna skrb delovne organizacije. Kar 280 družin živi v tovarniških stanovanjih, petsto delavcev pa je dobilo kredite za izgradnjo in obnovo stanovanjskih hiš. V počitniških domovih in prikolicah imajo 118 ležišč. Posebno skrb namenljajo športni rekreaciji

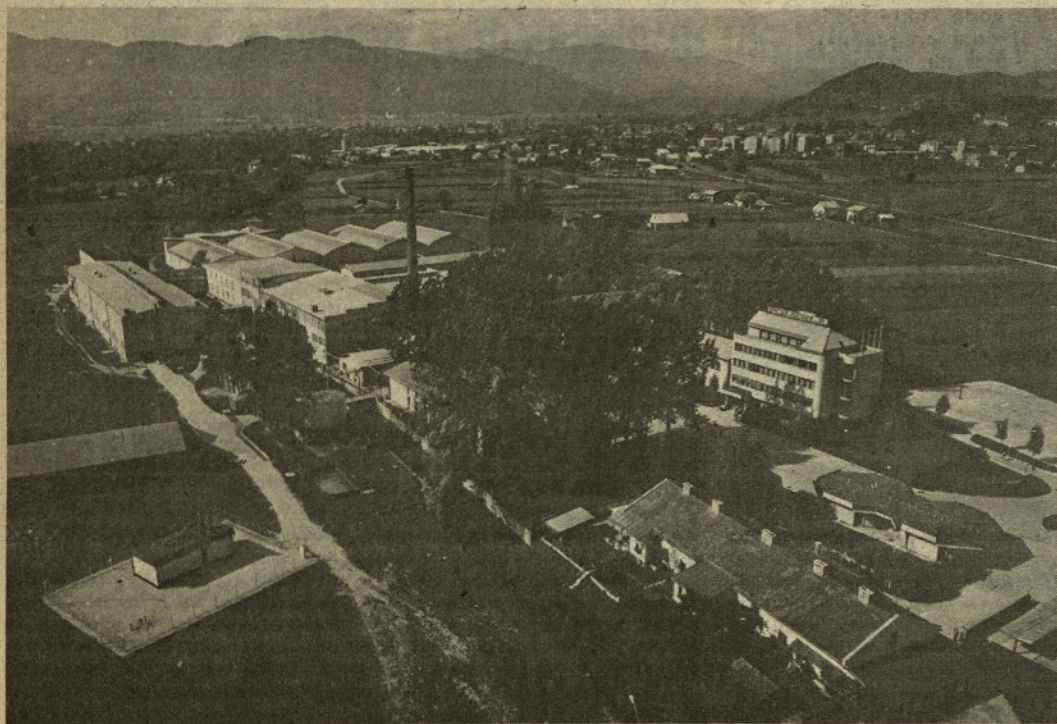
Program prireditvev

29. 8., ob 9. uri Slavnostna seja Industrijskega gasilskega društva Polzela v prostorih tovarne
30. 8., ob 8. uri Strelsko tekmovanje z zračno puško na strelišču na Polzeli
- ob 16. uri Koncert pihalnega orkestra iz Žalca v Šenoku (v primeru slabega vremena pa v dvorani Svobode Polzela)
1. 9., ob 16. uri Odbojarski turnir v domu TVD Partizan Polzela
2. 9., ob 18. uri Tekmovanje v kegljanju na kegljišču v Žalcu
3. 9., ob 16. uri Šahovski turnir v domu Svobode Polzela
4. 9., ob 16. uri Rokometna tekma ženskih ekip TT Prebold in TN Polzela
- ob 17. uri Turnir v malem nogometu na igrišču TVD Partizan Polzela
5. 9., ob 11. uri Osrednja svečanost ob 60-letnici Polzele tovarne nogavic z umetniškim programom v prostorih tovarne. Slavnostni govornik bo dr. Andrej Ocvirk, predsednik Zveznega komiteja za industrijo in energetiko

Skrb za družbeni standard

Kljub nujnim odrekanjem za posodabljanje proizvodnje pa niso zanemarjali družbenega standarda delavcev. Pomembno mesto predstavlja med drugim obrat družbene prehrane. Redna skrb

delavcev. Vedno pa imajo posluš za krajevne skupnosti, v katerih živijo njihovi delavci, brez tovarne pa ne bi bilo razvoja krajevne skupnosti Polzela, ki se lahko ponaša s pomembnimi pridobitvami. Spoznanje in ravnanje v preteklosti in danes pa je porok tudi za hitrejši jutrišnji razvoj.

Panorama POLZELE tovarne nogavic

Zadovoljni gostje v hotelu Prebold

Hotel Prebold je s svojo ponudbo in ugodnimi cenami naletel na odziv pri nizozemski potovalni agenciji OAD REISEN, ki vsak teden pošlje skupino na preživljanje počitnic v Prebold. Turisti so tukaj zadovoljni; kako tudi ne bi bili, saj so v hotelu pred njihovim prihodom obnovili tujске sobe, zamenjali pa so tudi del opreme, na prihod tujcev pa se je tudi osebje hotela temeljito pripravilo.

Gostje se v organizaciji svoje potovalne agencije udeležujejo izletov v Lipico, obiskujejo prireditve, s kolesi se podajo na Bralsloško jezero, v Griže, obiščejo pa tudi jamo Pekel in Rimsko nekropolo. Hotel Prebold vsaki od

skupin pripravi večer slovenskih melodij, večer citer in slovenskih jedi, ki se zaključujejo z nastopom Hmeljarskega okteta iz Žalca.

Turistični vodič Hendri Bloemendal je o bivanju v Preboldu takole povedal: »Prepričan sem, da so tudi ostali gostje tako zadovoljni kot sem jaz, to pa dokazuje tudi knjiga gostov, kamor vpisujejo svoja mnenja. Kljub precejšnjim izkušnjam iz evropskih hotelov sem prijetno presenečen nad prijaznostjo hotelskega osebja, kot tudi nad dobro ponudbo. Gostom so všeč turistične znamenitosti, navdušeni pa so tudi nad pokrajino. Prav gotovo pa jim bo še posebej ostala v

Hendri Bloemendal

spominu v ljubeznost in prijaznost prebivalcev Savinjske doline, na katere smo naleteli na kolesarskih poteh po dolini.

Tako je povedal vodja skupine in prijetno je bilo slišati takšne besede, ki potrjujejo, da slogan »Turizem smo ljudje« ni le fraza.

Branko Kobal

MERX

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA P. O.
SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC

Izžrebanci ankete

»MERX« — Savinjski magazin Žalec in Radenska iz Radenc sta ob otvoritvi blagovnice Savinjska pripravila anketo, v kateri so bili izžrebani naslednji nagradenci, ki lahko dvignejo nagrade pri vodstvu blagovnice Savinjska v Žalcu.

Karmen Gorjan, Gotovlje 38/a — senčnik, Mira Naputnik, Podlog 28, Šempeter — dežnik, Andrej Aristovnik, Arja vas 25 — dežnik, Marija Pesjak, Ložnica 47/a, Žalec — majica, Jerneja Kronovšek, Ložnica 35/e, Žalec — komplet kozarcev.

Senčnike in nalepke Radenske pa prejmejo: Jolanda Trop, Podsmihel, Laško, Franc Pesjak, Ložnica 47/a, Žalec, Majda Rabič, Prežihova 1, Žalec, Vera Vidmajer, Griže 118/a, Petra Rehar, Zabukovica 135, Griže, Maja Mastnak, Ložnica 78, Žalec, Jerneja Jerman, Jurčičeva 18, Žalec, Martina Kranjc, Ložnica 26, Žalec, Franc Polajžer, Prežihova 5, Žalec, Silva Zajc, Založje 41, Polzela, Nataša Delakorda, Arja vas 68/a, Petrovče, Jože Grobelnik, Gotovlje 76/a, Žalec, Robi Kralj, Levstikova 1, Žalec, Štefka Dolžak, Gotovlje 97/b, Žalec, Aleš Delakorda, Arja vas 68/a, Petrovče, Tina Sem, Rakovlje 20, Braslovče, Matjaž Mlakar, Trubarjeva 46, Celje, Tatjana Rater, Vransko 130/b, Anton Podsedenshek, Luterje 34, Ponikva, Valerija Doler, Železno 4/b, Žalec, Silva Gorjan, Gotovlje 38/a, Žalec, Martina Jošt, Beogradska Banka Žalec.

Na kolesih je bil stik z dolino bolj neposreden

du

delavska univerza

Programi izobraževanja 1987/88

V jeseni, ki je pred nami, vam ponujamo, da se pri DU — središču celostnega izobraževanja Žalec, vključite v enega od naslednjih programov izobraževanja:

- Izobraževanje ob delu
 - pomožna gostinsko-turistična dela, II. zahtevnostna stopnja (pomožni natakar, pomožni kuhar — pomožni receptor, sobarica), možnost zaposlitve — Merx-Celje
 - pomožna skladiščna dela, II. zahtevnostna stopnja (skladiščni delavec, II.)
 - obdelava kovin in upravljanje strojev — SKR program
 - kovinarstvo in strojništvo — SKR program
 - obratni strojni tehnik — NAD program
 - keramik — SKR program
 - finančno — komercialni tehnik, V. zahtevnostna stopnja
 - trgovinski poslovođa, V. zahtevnostna stopnja
- Seminarske in tečajne oblike
 - začetni seminar računalništva
 - turistični spremljevalci (sodelovanje z Montenegro turistom — poslovalnica Celje)
 - jezikovni tečaji angleškega in nemškega jezika za odrasle
 - jezikovni tečaji angleškega in nemškega jezika za otroke od 5. do 8. leta starosti
 - šivanje in krojenje
 - priprava jedi in kuhanje
 - strojepisni tečaj
 - prevodi in lektoriranje
 - varjenje — Hoby program

Vabimo vas, da se vključite v naše izobraževalne oblike.
du — žalec — Delavska univerza Žalec, Ivanjke Uranjekove 6, Žalec
telefon: 711-417, 711-343

145-let TT Prebold

Preboldski tekstilci praznujejo 3. septembra svoj tovarniški praznik. Z njim se spominjamo časa, ko so leta 1950 prevzeli tovarno v svoje roke in pričeli samoupravljanje.

Letošnje praznovanje pa je povezano tudi s 145-letnico obstoja tovarne, ki je dajala in daje kruh generacijam. Pretekla praznovanja so bila razkošnejša, letošnje pa bo skromnejše, vendar vsebinsko bogato. Tako se bodo v soboto, dne 5. septembra, zbrali člani kolektiva na prireditvenem prostoru in s svečano proslavo in kulturnim programom počastili svoj jubilej. Že v dopoldanskem času bo gasilsko tekmovanje med TOZD-i in obratoma iz Pristave in Vinskega vrha.

Ob tej priložnosti bodo objavljeni tudi rezultati športnih tekmovanj, ki bodo potekala v tednu pred praznikom, medse pa bodo povabili tudi svoje upokojence, kar je že tradicija. Praznovanje bodo zaključili s podelitvijo priznanj s simbolom črne mačke in z veselilnim programom.

D. N.

Praznovanje hmeljarjev

»Pljuniti je treba v roke, ne v delo!«

Savinjski hmeljarji so se prvo avgustovsko soboto srečali v Žalcu, tokrat že petindvajsetič zapovrstjo. Po svoji stari navadi so izvolili hmeljarskega starešino in njegovo spremljevalko, najboljšim hmeljarjem pa so podelili priznanja. Prireditvi v Hmezdovi dvorani je čez teden dni sledilo še srečanje hmeljarjev v Braslovčah.

Na prireditvi, ki jo je v Žalcu prvega avgusta organizirala Poslovna skupnost za hmeljarstvo, je udeležencem najprej govoril predsednik izvršilnega odbora skupnosti Jože Brežnik. Povedal je, da letos slovenski hmeljarji pričakujejo dobro letino, temu naj bi sledil tudi dober izvoz, zlasti na zahodna tržišča. V svojem govoru pa je omenil tudi vrsto nalog, ki čakajo hmeljarje, predvsem pri zaščiti hmelja oziroma večanju kakovosti, potem pri pravilu pridelka, pa tudi vrste hmelja bo v bodoče treba prilagajati zahtevam tržišča.

Po tem uvodnem govoru so obiskovalci spoznali letošnjega hmeljarskega starešino in njegovo spremljevalko. Lanskega starešino Emila Pinterja iz Ločnice je nasledil Ivan Pražnikar iz Žalca, hmeljsko princeso Manco Kuder iz Levca pa Mira Žgank iz Roj pri Šempetru. Ob predaji starešinstva je Emil Pinter med drugim takole dejal: »Pljuniti je treba v roke, ne v delo, da je hmeljarski pridelek dober.«

Ob koncu so organizatorji podelili še priznanja za visoke pridelke. Savinjskega goldinga so lani največ pridelali: Viki Napotnik iz Podloga, Jože Pikl iz Zgornjih Roj ter

Franc Marolt iz Zgornjih Gorč. Pri sorti aurora je prvo mesto osvojil Viki Ježovnik iz Podvina pri Polzeli, drugo Jani Marolt iz Ločice in tretje

Po starem običaju sta novi hmeljarski starešina Ivan Pražnikar in spremljevalka Mira Žgank iz Roj nazdravila z vrčem piva.

mesto Jurij Hrovat, prav tako iz Podvina.

Za dosežen skupni pridelek so prvo mesto dosegli v KK Jeruzalem Ormož, TOZD Kmetijstvo; drugo v KK Ptuj TOZD Dravsko polje in tretje mesto Hmezd Kmetijstvo Žalec, TOZD Latkova vas, poslovna organizacija Šentupert.

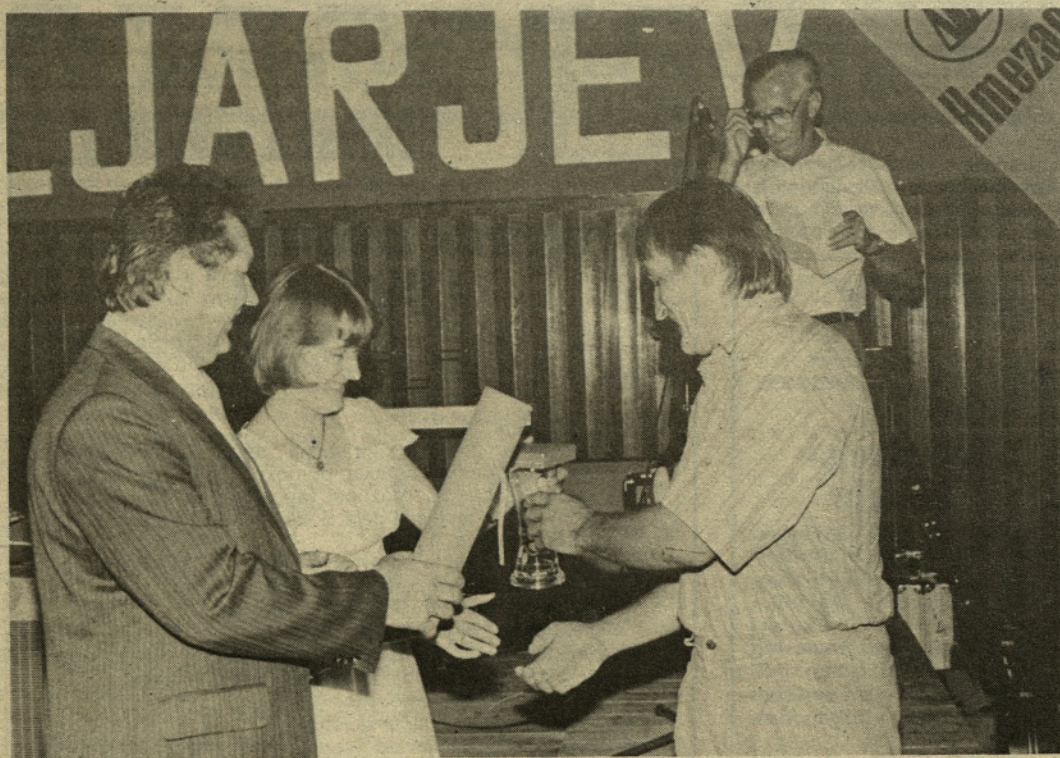
Teden dni kasneje so se hmeljarji srečali še v Braslovčah na tamkajšnjem vsakoletnem praznovanju. Tudi letos so nad njego-

vo organizacijo bdeli člani domačega turističnega društva.

Sicer pa se je v Braslovčah spet trlo obiskovalcev. Predstavili so jim novega hmeljarskega sta-

rešino in pa njegovo spremljevalko, spremljali so povorko voz, kjer so zlasti člani aktivov mladih zadruženikov pokazali stare kmečke in hmeljarske običaje, stroje in opravila. Vsi, ki so tokrat krenili v Braslovče, pa so lahko spremljali še demonstracijo Sipovih kmetijskih strojev in si ogledali, kaj vse znajo in zmorejo psi iz Kinološkega društva Žalec.

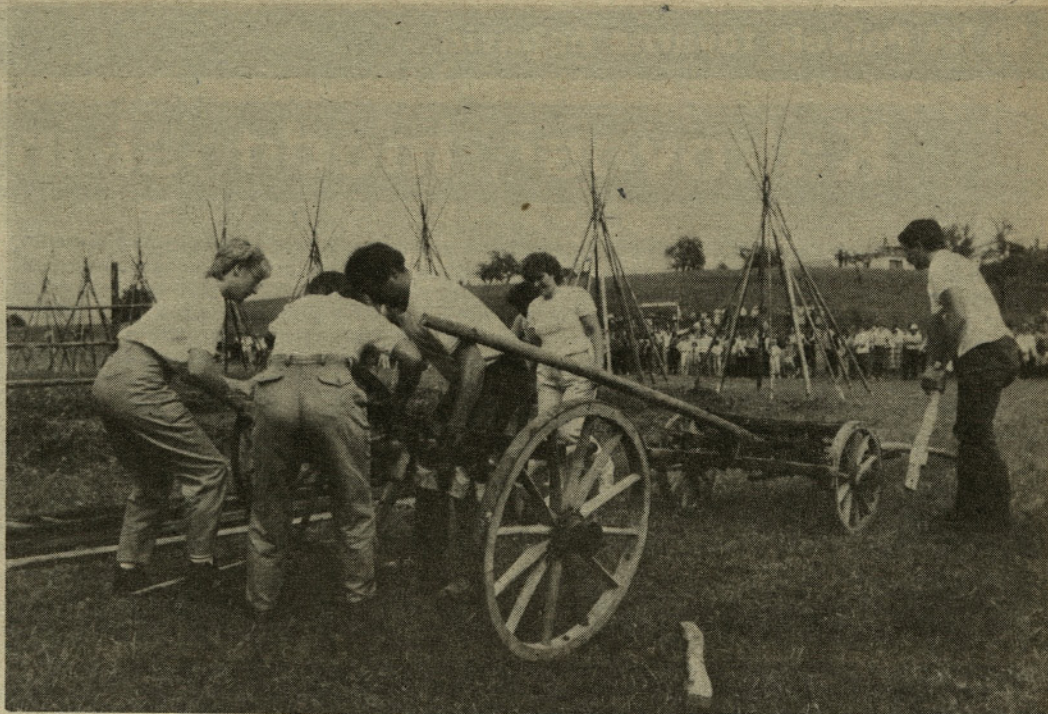
Irena Jelen-Baša
Foto: Ljubo Korber

Lani je največ goldinga pridelal Viki Napotnik iz TZO Šempeter. Priznanje za ta dosežek mu izroča predsednik izvršilnega odbora Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Jože Brežnik.

Kako so včasih ročno obirali hmelj, so v povorkah kmečkih voz na prireditvi v Braslovčah pokazali Taborčani.

Tokratno tekmovanje koscev in grabljic je bilo obogateno s sestavljanjem kmečkega voza, ki ga je za to priložnost posodila najstarejša krajanka Pavla Privšek. Ekipa je morala v petih minutah sestaviti voz iz 30 delov. Najbolje so se odrezali tekmovalci iz ekipe Matk-Brdo, ki so tudi zbrali največ točk pri postavljanju hmeljev. Na sliki ekipa mladih zadruženikov iz Prebolca.

Tekmovanje koscev in grabljic obuja delovanje DKFID

Zvesti tradicijam in običajem iz predvojnih dni

Minéva 55 let od ustanovitve Društva kmečkih fantov in deklet (DKFID) v Gornji vasi pri Prebolcu. V tej vasi so že pred devetimi leti na pobudo Marjana Kupca, gasilcev in drugih vaščanov sklenili obuditi spomin na delovanje takratnega društva, ki je odigralo pomembno vlogo pri izboljšanju življenjskih, kulturnih in političnih razmer na vasi pred in tudi v času NOB. Organizirali so tekmovanje koscev in grabljic, kar je bila od vsakoletnih prireditev Društva kmečkih fantov in deklet, danes pa ima ta prireditev tradicionalni značaj.

Običajno je bilo delovanje v društvi zelo pestro. Prirejali so članske in vaške sestanke, predavanja in debatne večere o gospodarskih, kulturnih, zdravstvenih in drugih vprašanjih, ob čemer pa niso zmanjkali političnih dogodkov doma in po svetu. Med prireditvami so prevladovali zlasti tekme koscev in grabljic, zanjic, tesačev, oračev, sekačev in podobnih kmečkih del. Manjkalo pa ni tudi pravih športnih tekmovanj.

Nad vse vidne uspehe so nekatera društva dosegala na kulturnem področju, pa naj je šlo za osnivanje knjižnic in čitalnic ali

za prirejanje gledaliških iger. Tudi društvo v Gornji vasi, takratnem Šentlovrencu, se je vse od ustanovitve v veliki meri enačilo z opisano dejavnostjo. Njeni ustanovitelji: Aleksander Turnšek, Jože Kač, Franc Hribar ter učiteljica Pavla Potočnik in učitelj Stane Mikuž iz prebolske šole so dali

pečat delovanju društva. Prvo tekmovanje koscev in grabljic je društvo pripravilo že leta 1932. Pozneje se je tovrstno tekmovanje prestavilo v Prebold.

Letošnje tekmovanje so v Gornji vasi popestrili s tekmovanjem v postavljanju hmeljev in s sestavljanjem kmečkega voza. V dopoldanskem času pa so pripravili veliko gasilsko hitrostno tekmovanje za pokal Gornje vasi. Tekmovalne ekipe so predstavile vozove s prikazom kmečkih običajev v preteklosti.

Tekst in foto: D. Naraglav

Potem ko je komisija ocenila kvaliteto vsakega kosca, so svoje pokazale še grabljice. V vsaki ekipi so bile tri, morale pa so v čim krajšem času pograbiti seno in ga vtakniti v sušila. Najurnejša je bila Marica Hribar iz ekipe Matk, ekipno pa so zmagale grabljice iz Marija Reke.

Grdi raček je postal labod

Potem, ko je gostišče Jezero v Braslovčah nekaj let menjavalo lastnike, bilo bolj ali manj zanemarjeno, nekdanji sij pa je vse bolj blede, je zdaj prišlo najbrž v prave roke.

Gostišče Jezero v Braslovčah je za pet let vzela v najem Sonja Florjančič s Polzele. Kraj in ljudje ji niso povsem nepoznani, kajti pred leti je v tem gostišču, danes je last Hmezdovega Gostinstva, že služila svoj kruh.

Vrata obnovljenega gostišča je odprla v začetku avgusta. Obi-

skovalci so bili prijetno presenečeni nad urejenostjo lokala, terase pred njim, razširjenim plesiščem, pa prav mično urejenim glášenim odrom.

Sonji volje do dela ne manjka. Veliko ima zamisli, idej o urejenosti gostišča, pa ponudbi, ki nam je ob obisku še ni hotela izdati.

Upamo le, da prvotni zagon ne bo popustil, da med sedanjo najemnico in lastnikom ne bo kratkih stikov. Skratka, naj labod v Braslovčah nikar spet ne postane grdi raček.

Irena Jelen-Baša
Foto: Ljubo Korber

Sonja Florjančič: »Trudili se bomo, da bodo gostje zadovoljni.«

Gostišče Jezero v Braslovčah je dobilo novo preobleko.

Tabor

Že v prejšnji številki smo precej prostora namenili praznovanju krajevnega praznika v Taboru. Ob 40-letnici LD Tabor so lovci te družine pripravili zares lepo in bogato razstavo lovske trofeje.

Besedilo in sliki: T. TAVČAR

Mrliška veža, 40 let LD

Slovesno pa so odprli tudi svoje prostore, ki so si jih uredili v stari osnovni šoli v Lokah. Kot je na otvoritvi novih prostorov poudaril starešina družine Slavko Cestnik, so lovci pri obnovi prostorov sta-

re šole opravili okrog tisoč udarniških ur. Razstavo in nove prostore pa je odprl častni član LD Tabor Andrej Marinc.

Besedilo in sliki: T. TAVČAR

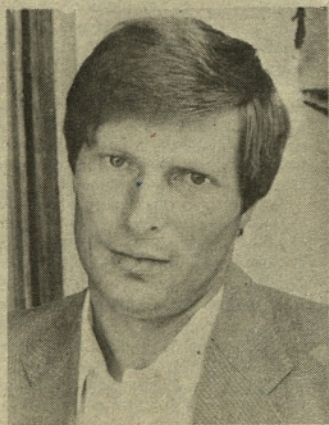
Ponikva

Prvi avgustovski dan so praznovali krajevni praznik na Ponikvi. Ob tej priložnosti so odprli del asfaltirane ceste v zaselek Brezovo, v naslednjih mesecih pa se bo vsa dejavnost v tej krajevni skupnosti vrtela okrog telefonije.

Praznovanje so začeli s slavnostno sejo skupščine krajevnega skupnosti. Predsednik sveta krajevnega skupnosti Franc Volk je predstavil krajevno skupnost, povedal nekaj več o delu in življenju tamkajšnjih ljudi, njegovemu poročilu pa je sledila živahna razprava. Skupna misel in želja vseh udeležencev je bila: Ponikva ne sme nazaj, temveč samo naprej, mora se razvijati, sinovom in vnukom naj bo življenje na tamkajšnjem skalnatem, hribovitem svetu lažje kot je očetom in njihovim dedom.

Korak k lepšemu jutrišnjemu dnevu je gotovo tudi dobre pol kilometra asfaltirane ceste v Brezovo, ki so jo odprli po slavnostni seji. Trak je prerezala 85-letna domačinka Marija Jezernik, o pridobitvi pa je predsednik režijskega odbora Albin Vasle takole povedal: »Želeli smo zgraditi celoten odcep med Ponikvo in Brezovim, toda denarja je bilo dovolj le za tretjino odcepa, za dobre pol kilometra ceste. Kljub temu smo zadovoljni. Veliko smo delali, izkopali smo 400 m³ zemlje, 800 m³ materiala smo navozili na ta odcep, krajani so delali preko 500 ur ročno in 250 ur ljudje s stroji. Za cesto je vsak krajan prispeval 350000 din, denar so nam

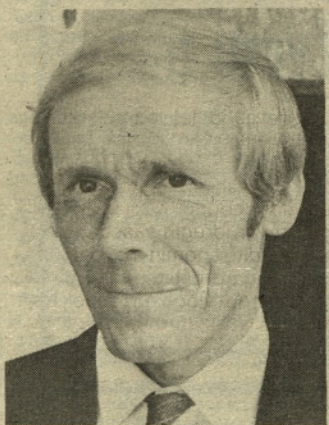
Ne nazaj, samo naprej

Albin Vasle

dali tudi v samoupravni interesni skupnosti za komunalo in ceste, v Gozdnem gospodarstvu Vransko—Žalec, v TZO Gotovlje so nam pomagali s stroji.

Se en korak naprej v razvoju pa za Ponikvo pomeni telefonija. Ravno v teh mesecih se jim uresničuje dolgoleten sen-dobilni bodo preko petdeset telefonskih priključkov. O izgradnji telefonskega omrežja na Ponikvi je predsednik sveta krajevnega skupnosti Franc Volk povedal takole: »Z delavci PTT-ja smo končno izbrili papirnato vojno in zdaj se je gradnja telefonskega omrežja premaknila z mrtve točke. Začeli smo kopati jame za drogove ter jarek za telefonski kabel. Med krajane smo razdelili 56 števil, telefonsko omrežje pa gradimo s krajevnima skupnostima Galicija in Gotovlje oziroma z zaselkom Jedrt. 56 števil je sicer še vedno

Franc Volk

premalo, kajti po prvem popisu smo zbrali 105 domačij, kjer so želeli telefon. Toda precej jih je potem odstopilo zaradi cene, ki se trenutno vrti okrog 1000000 din. Na Ponikvi upamo, da bomo v dolino poklicali že septembra ali v začetku oktobra. Seveda, če bodo dela tako napredovala, če bo dovolj denarja in če bo nared centrala.

Irena Jelen-Baša

Na proslavi ob krajevnem prazniku v zaselku Brezovo so podelili krajevna priznanja. Dobili so jih: Adam Žgank, Marko Zlodej, Ivan Ašenberger, Franc Dušak, Anton Toman, Pankracij Semčnik ter družine: Alojza, Albina in Janka Vasle, Martina Jezernika, Cirila Jelena, Cvetka Cvikla, Vinka Voha, Janeza in Jožeta Jelena, Franca Uranjeka ter družina Ferda Jezernika.

Grize

Pred dnevi so v Grižah praznovali krajevni praznik. Počastili so ga z vrsto prireditvev in z odprtjem obnovljenega križišča pri domu upokojencev. Sicer pa se vsa dejavnost v tej krajevni skupnosti vrti okrog telefonije.

Krajevno praznovanje so začeli sredi avgusta. V tednu dni, kolikor je trajalo praznovanje, so pripravili Grižani hitrostno tekmovanje gasilcev, strelsko tekmovanje, športna srečanja, tekmovali so lovci, potem so organizirali srečanje starejših krajanov, poleg tega pa so pripravili še slavnostno sejo skupščine krajevnega skupnosti, odprli so križišče pri domu upokojencev in organizirali ogled novo zgrajene delavnice Blajevih.

V Grižah so predvidevali, da bodo do krajevnega praznika uredili tudi telefonijo. Le-ta se je odmaknila v jesenske mesece, tre-

Telefon v vsako drugo gospodinjstvo

nutno pa precej buri tamkajšnje prebivalce.

V Grižah imajo namreč 160 telefonskih priključkov. S krajevnega skupnostjo Vrbje so lani potegnili do Zabukovice primarni vod iz žalske centrala, kar jim bo omogočilo 300 novih priključkov. Celotna telefonija bo v krajevni skupnosti veljala 30 starih milijard. Od tega so krajani zbrali 23 starih milijard, dve milijardi se je za telefonijo nabralo iz krajevnega samoprispevka. Ravno to zbiranje denarja pa povzroča največ hude krvi.

Že za primarni vod so krajani prispevali po 40 starih milijonov, za sekundarni vod bodo morali plačati 38,8 milijonov. Plačali bodo vsi enako — tisti v Grižah kot tisti na obrobju. To sicer marsikomu ni po volji, toda vodstvo krajevnega skupnosti vztraja na solidarnem pokrivanju. Nasploh se v Grižah zavzemajo za solidarno plačevanje telefonije v celotni ob-

čini, ne pa da nastajajo ogromne razlike med mestom in obrobjem.

Razen telefonije pa letos v tej krajevni skupnosti rešujejo, in sicer z denarjem, zbranim iz krajevnega samoprispevka, še ceste, nekatere objekte, radi bi uredili pot med šolo in domom Svobode. Razširili so tudi pokopališče, nekaj denarja pa so že lani namenili elektrifikaciji v Zagreben. Potreba je še veliko, po besedah predstavnikov krajevnega skupnosti pa je financiranje krajevnih skupnosti že republiški, ne le občinski problem. V Grižah imajo le to prednost, da imajo za delovanje krajevnega skupnosti precej razumevanja v tamkajšnjih delovnih organizacijah in obrtniki.

Do naslednjega krajevnega praznika pa v Grižah želijo predvsem naslednje: dobiti načrt zazidljivosti, obnoviti nekaj cest in urediti peš pot med Žalcem in Grižami.

Irena Jelen-Baša

Prebold

V spomin na veliko tekstilno stavko iz leta 1936 poteka v krajevni skupnosti Prebold že vrsto let krajevno praznovanje. Letošnje bo potekalo v času od 28. avgusta do 6. septembra v vaški skupnosti Latkova vas. Zvrstile se bodo različne prireditve in športna tekmovanja, namenu pa bodo predali nekaj novih pridobitev, ki so plod lastnih prizadevanj

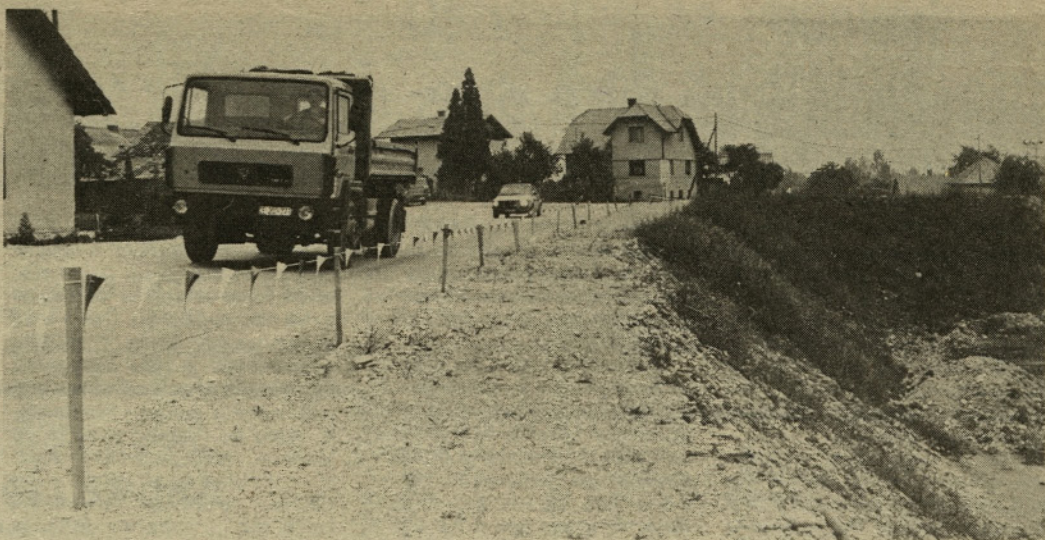
Praznik z novimi pridobitvami

vaščanov Latkove vasi. Med drugimi bodo odprli prostor za novo trgovino, s katerim se bo uresničila njihova dolgoletna želja, gasilci Groblje pa bodo predali namenu večnamenskega doma z dvorano za 150 obiskovalcev. Poleg tega bo novo asfaltiranih nekaj cestnih odsekov.

Praznovanje bodo pričeli mladi z Žurom pod Žvaigo, ki bo 28. av-

gusta, v tem času pa se bodo srečali še starejši krajani, praznovanje pa bodo zaključili 6. septembra s slavnostno sejo skupščine krajevnega skupnosti s podelitvijo priznanj zaslužnim krajanom, isti dan pa bodo gasilci Groblje svečano odprli svoj dom.

D. N.

Kje se je zataknilo?

Potem, ko so v Latkovi vasi letos končno začeli širiti in obnavljati dolgo načrtovano cesto, so se dela sredi polja spet ustavila.

Tone Završnik iz samoupravne interesne skupnosti za komunalo in ceste je pojasnil, da so se dela ustavila zaradi kratkega stika z delavci Skupnosti Slovenije za ceste. Z njimi so se namreč lani dogovorili, naj bi polovico denar-

ja-lani je bil predračun del okrog 15 starih milijard-zbrali v občini, polovico denarja pa naj bi prispevali iz republike. V občini so svoje obveznosti poravnali, tudi že plačali odškodnino nekaterim posameznim lastnikom in začeli s prvim deli. Obljube pa niso držali predstavniki skupnosti za ceste.

Zdaj sicer po besedah predstavnika samoupravne interesne skupnosti tečejo pogovori o tem,

da bi najeli premostitvena posojila in nadaljevali z deli še letošnjo jesen. Toda posojila so draga in težko se je dogovoriti, kdo naj jih najame, predvsem pa kdo odplačuje. V interesni skupnosti pa se zavedajo, da z obnovo morajo nadaljevati, saj je vožnja po takšni cesti, ki je napol gradbišče vse prej kot varna.

Irena Jelen-Baša

Foto: Ljubo Korber

Vransko

Prehod skozi trg Vransko je v zadnjih tednih pravzaprav nemogoč. Temeljito so ga razkopali, ker bodo še letos tudi temeljito obnovili cesto, kanalizacijo in vodovod. Celotna obnova bo terjala preko petnajst starih milijard dinarjev.

Na Vranskem bodo obnovili 600 m kanalizacije, položili 800 m

Obnavljajo cesto, vodovod, kanalizacijo

vodovodnih cevi in asfaltirali okrog 700 m cestišča. Za kanalizacijo bodo morali odšteti preko dve stari milijardi, obnova trideset let starega vodovoda bo terjala tri stari milijarde dinarjev, za cesto pa bodo morali zbrati okrog 12 starih milijard. Denar za ta, pravzaprav največja komunalna dela v tem trenutku v občini, so zbrali iz sredstev za vodovod

in kanalizacijo, nekaj so prispevali v samoupravni interesni skupnosti za komunalo in ceste, precej denarja pa so prispevale vranske delovne organizacije, obrtniki, ljudje s krajevnim samoprispevkom in še z dodatnim zbiranjem denarja med tamkajšnjimi prebivalci. Vsa dela naj bi na Vranskem končali že jeseni.

Irena Jelen-Baša

Dušan Glažar

Edini žalski Himalajec

Bil je takšen, kakršne sem si predstavljala alpiniste. Zagorelih rok in lic, pa goste brade, ki je za visoke tisočake pač bolj prikladna kot vsakodnevno britje. O Dušanu Glažarju govorim. Človeku, žalcu, ki se je pred nekaj tedni skupaj s petimi člani celjskega alpinističnega odseka vrnil s himalajskega gorovja v Pakistanu.

»Odpravo smo načrtovali že dve leti,« je najprej razložil Dušan. Z njim so se na podvig pripravljali še Franček Knez, Slavko

pa na policijo. Vse skupaj je trajalo štiri do pet dni.

Končno so v rokah imeli potrebne papirje. Potem ponovno na pot. Najprej z džipom, na koncu so pešali. Skupaj s štirinajstidesetimi nosači. »Bazo smo postavili na višini 4000 m, 900 višinskih metrov je bilo še do stene, šele potem je prišel na vrsto čisti alpinizem — plezanje na 1300 m visoko steno,« se je spominjal Dušan.

Vsega skupaj so plezali sedem dni. Precej jim je nagajalo vreme. Sneg. Veter. A kljub temu jim je uspelo. Doseči vrh, na katerem so doslej stali le Angleži.

Plezalna žilica pa tem ljudem tudi potem ni dala miru. »Z gore Trango Tower smo krenili po ledeniku še na osemtisočaka Broad Peak. Ta sicer ni tako zahteven, rabiš pa čas, da se prilagodiš,« je razložil sogovornik. Toda časa je bilo premalo. Zaradi slabega vremena in zato kasnitev na Trangu Towerju se jim je že mudilo domov. Zato smo se povzpeli le 7600 m visoko.

Prijeten je bil tokrat sogovornik. In polno doživetij, spominov, vtisov je še hranil v sebi. O ljudeh, deželah in življenju tam daleč stran od nas. »Veste, ljudje so prijazni, bolj kot smo pričakovali,« je bil navdušen. »Iran je zelo čist, urejen, Pakistan pa veliko manj. Precej je revščine na eni in drugi strani, a tudi veliko bogastva. Veliko je puščavskega sveta, bujno zelenje vidiš le ob namakalnih si-

Dušan Glažar

stemih. Ravno takrat, ko smo hodili mimo, so že imeli prvo žetev, zdaj ob povratku se je koruza že vzpenjala kvišku.

»Kaj pa vojna,« me je zanimalo. Alpinisti je niso čutili. Niti tiste med Iranom in Irakom, niti one med Indijo in Pakistanom. »Le na vsakih sto km te ustavijo, pregledajo potne liste, a so zelo vljudni,« se je spominjal. Pa tega, kako močna je njihova vera. »Ko smo potovali po Iranu, so ravno praznovali svoj muslimanski praznik. Hrane podnevi zaradi posta sploh nismo dobili, tudi alkohola tam ni mogoče kupiti.

A vsemu navkljub so se alpinisti v začetku avgusta vrnili zadovoljni. Ponosni na svoj uspeh. Pa z novimi cilji, načrti, željami. Kam? »Najraje v Patagonijo. V Ameriko,« je dejal Dušan.

Irena Jelen-Baša

Foto: Ljubo Korber

Srečanje ljudi dveh dolin na Lipi

Na dan vstaje slovenskega ljudstva so se zbrali na Lipi nad Vologo pod Sv. Joštom ljudje dveh dolin: Spodnje in Zgornje Savinjske doline, ki čutijo v sebi potrebo in željo, da se srečujejo, obujajo spomine na preteklost, se porazgovorijo, izmenjajo misli in utrjujejo medsebojne človeške odnose in poznanstva.

Lipa (Preval), 722 m nadmorske višine, je najnižji gorski prehod med Gornjo Savinjsko dolino in celjsko kotlino. Pot je že zelo stara, saj so jo uporabljali že upravitelji gornjegrajskega samostana, ko so hodili do podložnikov in obratno na Vologo, Kale, Merinco itd. (prim. Baš 1938, Doneski k zgodovini Gornjegrajskega samostana, ČZN XXXII. Mari-bor 1938).

Zgodovinsko verodostojnost te stare poti potrjuje tudi cerkev Sv. Jošta (nad Lipo), katere patron je zaščitnik gorskih poti in prelazov.

Pot preko Lipe so uporabljali tudi zadrečki lončarji in drugi krotarji, ko so prenašali črno lončeno posodo in jo zamenjavali za pšenico, koruzo in drugo blago. Spomin na lončarje se je ohranil do današnjih dni, na »voločko polje«, preko katerega vodi »lončarska pot«.

V času splavarstva, ko še ni bilo savinjske železnice, je peš pot preko Lipe ponovno oživila in se jo je oprijelo ime »flosarska pot«.

ki pa je istovetna z lončarsko potjo. Splavarji so se vračali z železnico do Trbovelj ali Zagorja ob Savi ter čez zasavske hribe preko Vranskega ali Ločice čez Lipo v Zadrebško dolino.

O pomembnosti Lipe oziroma lipskega prevala v vsakdanjem življenju pred koncem 19. stoletja govori tudi poročilo o turah nekaterih članov Savinjske podružnice slovenskega planinskega društva v letu 1895. Lipo omenja in opozarja, da vodijo preko nje poti k številnim prijaznim in razglednim vzpetinam, ki so jih obiskovali tržani in krajani Vranskega in meščani iz Gornjega grada. Danes vodita preko Lipe Savinjska in Evropska transverzala in postaja ta točka vedno večje križpotje ljubiteljev gora in narave.

Med zadnjima svetovnima vojnama so ljudje množično hodili po tej poti iz Zadrebške doline na Vransko in naprej v Spodnjo Sav. dolino, največ po opravkih, zlasti pa so obiskovali sejme na Vranskem in vzdrževali prijateljske vezi med sorodniki, prijatelji in znanci.

Ta vez in množična uporaba te poti je bila gotovo zelo pomembna. V tridesetih letih pred drugo svetovno vojno je pričelo Celjsko sreško načelstvo graditi pravo, za tiste čase sodobno kolovozno cesto z Vranskega mimo Prapreč, Kalov in preko Vologe na Lipo in naprej v Zadrebško dolino.

Cesta je bila v gradnji nekaj let in zgrajena do Prapreč. Nadaljnja dela pa so bila zaradi druge svetovne vojne ustavljena, po njej pa z deli niso nadaljevali. Šele konec sedemdesetih let in v začetku osemdesetih let je dela nadaljevala KS Vransko in dela opravila v etapah; v prvi je obnovila in asfaltirala cesto do Prapreč, v drugi do Merince, v tretji pa je cesto uredila — obnovila in asfaltirala — od Prapreč do Vologe in v četrti, zadnji fazi, je strasirala cesto, jo uredila in gramozirala od Vologe do Lipe. Tako je sedaj Zadrebška dolina s prevozno cesto preko Lipe zopet povezana s Sp. Savinjsko dolino.

Na otvoritveni slovesnosti tega gorskega prelaza se je zbralo veliko ljudi, odkrili pa so tudi spominsko obeležje, ki opozarja, da so tod hodili borci in kurirji NOB.

Končno je uresničena želja in sen ljudi, ki je trajal petdeset in več let. Prav gotovo se bodo ljudje obeh dolin sedaj pogostje obiskovali. Mogočna lipa, ki raste na prelazu že več stoletij, pod njo kapela in zraven spominsko obeležje pa bodo spominjali in opominjali nove rodove, da živi tu kleno ljudstvo, ki ceni, spoštuje in neguje kulturno dediščino in želi, da ljudje živijo v prijateljskih in sosedski povezavi tako v dobrih kot v slabih časih.

I. B.

Tečaji in izobraževanje leta 1947

Zamujeno je bilo treba nadoknaditi

Na Vranskem so se na priložnostnem srečanju zbrali udeleženci pedagoškega tečaja, ki so ga leta 1947 obiskovali v Žalcu in v Arji vasi. Žal na srečanje ni bilo nikogar od petih profesorjev, saj so Albin Podjavoršek, Drago Predan in Dolfe Prešeren že pred leti umrli, Anici Hudales in Juriju Vrežetu pa ni dopuščalo zdravje. Na srečanje pa je prišla Milica Rajh-Sande iz Žalca, ki je bila takrat njihova mentorica.

Srečanje je izzvenelo v obujanju spominov o življenju in delu posameznikov, od katerih so nekateri sedaj na zelo odgovornih mestih, med njimi: Tilka Blaha, Boris Feldin, Miran Zirkelbach, pisatelj Ivo Zorman in drugi.

Naj omenimo, da so tečajniki

sodili v eno tistih generacij, ki jim je bilo šolanje zaradi druge svetovne vojne onemogočeno, večina pa jih je sodelovala tudi v NOB. Po vojni so v tem tečaju zamujeno nadoknadili, predvsem pa so v njem dobili osnovo za nadaljnje izobraževanje. In navsezadnje je to generacija, ki je našo revolucijo in z njo pridobljeno svobodo resnično znala ceniti in je prispevala tudi k izgradnji in obnovi porušene domovine.

Starejši žalčani in okolišani se prav gotovo še spominjajo tega tečaja in tečajnikov, ti so jih nemalokrat po napornih tečajih zabavali z raznimi prireditvami.

Srečanje so sklenili z obljubo, da se bodo poslej večkrat sestajali, morda drugo leto na Doleni-

skem, kjer živi nekaj bivših tečajnikov.

Morda bi ob tem srečanju bil umesten tudi namig dekletom, ki so se pred 40 leti udeleževale enoletne kmetijske šole na tedanjem državnem posestvu Žovnek, da bi sledile tečajnikom. V to šolo je bilo vpisanih 40 deklet iz Štajerske in Primorske, ki so imele v zimskem času teoretična predavanja, spomladi pa so v štirih brigadah opravljale delo v sadovnjakih, na vrtu, kjer so opravljale dela pod skrbnim nadzorom izkušene vrtnarja. Žovnek je bil torej tedaj vzgajališče in dom mladih, znanja željnih deklet, polnih ljubezni do zemlje, hkrati pa so prav te šole dale tudi prve kmetijske strokovnjake.

Pridite po branje v matično knjižnico

Pravila za izbor branja seveda ni. Vsak si ga ustvari po sebi, svojih potrebah. Skušamo vam svetovati:

V preteklih mesecih smo imeli v Občinski matični knjižnici nekaj predstavitev knjig. Po vsebini in globini najzanimivejša je bila knjiga Andreja Grabarja: Človek. Vsebine ni mogoče dokončno opredeliti. Pomagati skuša sodobnemu človeku, ki živi utesnjeno, izgubljeno, polno dvomov. Avtor je svoje misli, zbrane v tej knjigi, oblikoval potem, ko je doživel in doživel kakšno življenjsko situacijo ali ji bil prisoten. Vsem zbranim na predstavitvi je na tankočuten način priklical občutek duševne sprostitve in miru. Mislim, da bodo ljudje v podoživljanju tega trenutka z zanimanjem segli po knjigi.

Zelo pestro je branje slovenskih esejev Matjaža Kmeclja, ki so pravkar izšli pod naslovom Slovenska poteza premišljevanja. Ciril Zlobec pravi, da je v njih posejana marsikatera modrost, ki ji kaže prislulnosti, čeprav smo Slovenci že po naravi vsi najbolj pametni. Verjemite in zagriznite v prijetno branje!

Zanimiva je nova obsežna zbirka knjig z naj najdogodki: najuspešnejši vohuni, najhujše katastrofe, največji ljubimci in podobno. Bodite vi najbolj radovedni in jih pregledajte.

Nova zbirka vznemirljivega branja se sicer imenuje Za lahko noč, vendar vas gotovo ne bo uspavala. Avtorji: A. Christie, D. Eden, E. Budai in še nekaj drugih vam s svojimi deli gotovo ne bodo pustili spati dolgo v noč. Prepričajte se, kako po(ne)srečen naslov za zbirko.

Veliko je tudi novega, lahkotnega branja. Takšno si tudi sicer poletniraje izbirate. V. Holt, H. G. Konsalik, E. Wallace, M. Burk, A. Christie, E. Jong in še nekaj drugih vam komaj sproti piše nove knjige. Zelo so vam všeč. Za to poletje smo dobili od vsakega po eno ali celo dve novi knjigi. Veseli nas, da imate izbrane pisatelje, ki jim zaupate in zadostijo vaše bralne potrebe. Veliko je takšnih pisateljskih imen, ki po svoji globini in izrazni moči dosega jo tiste kvalitete doživljanja besedila, za katere se je treba potruditi. Takšen bralni napor je osrečujoč in prinaša bogata spoznanja ter plemenitejšo odtudenje doživljanja. Cela vrsta takšnih imen, zbranih v zbirki Nobelovci, stoji na naših policah: P. S. Buck, W. Faulkner, J. Steinbeck, H. Böll, K. Hamsun, J. P. Sartre, H. Hesse, M. Asturias, I. Andrić in še dosti drugih. Njihove življenjske izkušnje so bogato ubesedene. Zaupajte jim toplo vam jih priporočamo.

Irena Završnik

Humoreska

»Tovariši, ubil sem ga!«

V sapi je pritekel kmet Čezlesnik na Postajo milice in ves zadihani klátil z rokami: »Tovariši, ubil sem ga! S sekiro sem ga pokončal, zlodja nemarne-ga! Pa bi ga moral z nožem. Taka je prastara navada: rezilo kot britev in konica kot pri šivanki, potem ga spodbiješ in sek-sek konico noža v vrat. Jaz pa nisem vzdržal. Mesece mi je šel na živce, čakal sem ga v zasedi, tam za lipo. Saj boš moj, sem si govoril. Tovariši, zares sem ga hotel z nožem, pa se mi je zdela sekira pripravnejša. Spet hop preko plota, hotel je k mojim ljubicam, jaz pa najprej sunek z nogo, nato pa lop s sekiro. O, dobro sem jo nabrusil. Smrt je bila hitra, kri me je vsega oškropila. Tovariši, pogledajte me madeže. To so sledovi njegove krvi. Saj mi je težko, resnično obžalujem, ampak, ki me mera polna ...«

»Dežurni!« je ukazal komandir, ti in še dva takoj na moped in na lice mesta napravita zapisnik. Vi, Čezlesnik, greste z njima, potem pa seveda v zapor. Sodišče bo izreklo pravično kazen. Hudimana, zdaj se že na vasi pobijate! Imate pri sebi kakšno strelno orožje?»

Prestrašeni kmet se upira: »Ko sem bil pri soldatih, potem pa nikoli več, res ne. Pa kaj bi tako revše s pištolo, s puško? O, sosed pa zdaj kriči, da me bo s kolom dotolkla. Ljubčka, da sem ji ubil. Veste, že leta se zaradi tega kodajsa pripravamo, tožarimo, pa sem si, rekel: najbolje, da gre na oni svet. Ježeš, še zdaj mi šumi v ušesih: Ubijalec! Morilec! Hudič, spet boš tožbo izgubil! Poslušajte, me, tovariši, vi, ki znate zmeraj prav razsoditi, recite mi odkrito, da bi tudi vi enako storili. Tudi vi bi zlobneža s sekiro pobili.«

»V zapor z njim, pa lisice na roke!« je ukazal komandir, kmet pa v ugovor: »Saj, saj, bolje bi bilo, če bi ga lisjak zadavil. Rejen je pa bil. Pa vrag s tem petelinom. Res je, pobil sem ga s sekiro, sedaj pa prosim, da mi priskočite na pomoč, sicer me bo sosed res s kolom pobila.«

Ko so se na dvorišču pojavili miličniki, je v hipu nastala tišina, sosedov pes Sultan pa je trl kosti petelina, ki ga je sosed Čezlesnik malo prej s sekiro pobil in zgolj zaradi nevoščljivosti, ker je petelin skakal čez plot in je včasih katero od sosedovih putk »pohodil«.

Drago Kumer

Da ne pozabimo

Ob razstavi plemenske živine, ki je bila junija v Braslovčah, povejmo, da je najstarejši zapis o razstavi konj in goved iz leta 1873. Rajko Vrečar v knjigi Savinjska dolina navaja, da je bila dne 11. novembra 1873 na Vranskem razstava konj in goved. Razstavo si je ogledalo preko 3000 obiskovalcev.

Savinjske novice v junijski številki objavljajo v rubriki »Pred sto leti so pisali o nas«, da je bila 4. septembra 1882 tekma konj v Žalcu. Takrat so konje tudi ocenjevali. Pisec, ki povzema vsebino iz Slovenskega gospodarja, letnik 1882, navaja, da je bila takrat velika prireditve. Udeležili so se je športniki iz vse Avstrije. Prireditve je trajala dva dni. Prvi dan so ocenjevali konje, drugi dan pa so tekmovali.

Od povojnih razstav omenimo živinorejsko razstavo, ki je bila leta 1954 v Preboldu. Na občnem zboru Kmetijske zadruge Vransko so ugotovili, da so štirje člani zadruge prejeli diplome Okrajne zadrudne zveze Celje, nekateri zadrudniki pa so dobili tudi zvezno priznanje.

To je samo nekaj podatkov o živinorejskih razstavah. Številno razstav pa je bilo gotovo še večje.

Franc Ježovnik

80 let Partizana Braslovče

Prva povojna leta

Štiriletna prekinitev dela članov telesnokulturnega društva v Braslovčah se je leta 45 končala. Toda treba je bilo obnoviti porušeno domovino in ni bilo mogoče pričakovati, da bo društvo takoj spet zaživelo.

Tretjega februarja 1946 je bil v bivšem sokolskem domu sklican množični sestanek. Namen tega zbora je bil ustanovitev telesnovzgojnega društva Braslovče. Takrat so društvo poimenovali Fizikultno društvo Braslovče. Na sestanku so izvolili upravni odbor. Predsednik tega odbora je bil Riko Maršič, podpredsednika sta bila Franc Pertot in Tone Fonda, tajnik Janko Zel, blagajnik Ivanka Plaskan in gospodar Janez Plaskan. Nadzorni odbor so sestavljali: Karol Virant, Ivanka Turk in Ivanka Grenko. Posamezne dejavnosti so vodili: Franc Rovšnik, Jelka Baš, Bojan Rak, Majda Bošnjak, Marjan Rak in Terezija Grenko. Referenti po panogah pa so bili: Pavel Kukenberg za telovadbo, Franc Rovšnik za odbojko, Bojan Rak za smučanje, Nika Maršič za namizni tenis, Jože Brezovnik za plavanje, Tine Marovt za lahko atletiko, Jaka Slokan za šah, Ivan Ruter za propagando in Jakob Juhart za planinstvo. Disciplinski odsek so sestavljali: Marija Uratnik, Franc Pirc in Nežka Počaj, namestnika pa sta bila Tine Marovt in Anica Praprotnik.

V vodstvo društva so v Braslovčah vključili veliko članov, žal so nekateri kmalu prenehali delati. Razmere so bile pač take, da so zahtevale številne aktivnosti na različnih področjih. So pa člani takoj začeli z delom in uresničevanjem nalog, ki so jih sprejeli. Med drugim so organizirali plesne vaje, urejevali so dom, v katerem je manjkalo precej opreme, pa tudi stavba je bila poškodovana. Po oceni komisije za ugotovitev škode na kulturno-zgodovinskih predmetih je znašala vojna škoda na lastnihi Sokolskega društva 43.000 dinarjev.

Člani društva so želeli organizirati tudi telovadne nastope. Prvega že poleti, vendar je nastop odpadel, ker se nanj zaradi obilice poljskih del niso mogli dobro pripraviti. Nastop so organizirali potem 29. novembra 1946. Takrat so tudi temeljito preuredili telovadišče. Za urejanje telovadišča so dobili celo vojne ujetnike z Žovneka.

Leto 46 je bilo za člane društva zelo naporno, vendar delo ni moglo steči. Več aktivnosti je bilo potem pozimi. Toda takrat so se pojavila nova težava — ogrevanje telovadnice. V njej so zakurili le enkrat tedensko in na tisti dan — ob sredah — je bila šolska telovadba. Redno je tistega dne vadal v telovadnici tudi fizikultni aktiv Gospodinske šole, ki je bila na Žovneku.

V zimskem času so bile v domu Ljudske prosvete, kot se je sokolski dom takrat imenoval, tudi kino predstave. Tam so s svojimi prireditvami gostovali braslovski LMS, AFŽ, gasilsko društvo in drugi. Člani društva so s sosednjimi društvi organizirali tudi javne telovadne nastope, poleg tega pa so se člani pomerili v odbojki, atletiki, v boks in streljanju.

Na izrednem občnem zboru 25. julija 1948 so društvo preimenovali v Telovadno društvo Braslovče. Kljub velikemu prizadevanju članov delo do zime 1949 nikakor ni moglo zaživeti tako, kot so si v Braslovčah želeli. Šele po izrednem občnem zboru, na katerem so izvolili novo vodstvo, sestavljeno iz vrste mlajših zagnanih funkcionarjev, je delo steklo. Takrat so ustanovili tudi smučarsko sekcijo, ki je v začetku štela 21 članov. Le-ti so razvijali alpsko smučanje, tek na smučeh in smučarske skoke.

Sokoli niso gojili samo telesne kulture, ampak so bili tudi kulturni delavci. Že pred letom 1933 so redno nastopali in se predstavljali z gledališkimi deli na odru v Legantu, potem, ko so zgradili dom, pa so imeli letno kar nekaj predstav na odru v sokolskem domu. Igre, ki so jih pripravljali, so imele vsebino, ki je bila blizu poslušalcu in gledalcu. Bile so to predvsem komedije in igre, ki so prikazovale življenje na podeželju. Režirali so jih braslovski učitelji, med režiserji pa je bil tudi Tine Omladič. Ohranila so se tudi imena igralcev, ki so najpogostejše nastopali. Po letu 1920 so to bili: Ivan Baš, Tone Fonda, Viktor Krefl, E. Križ, Kati Malinger, Olga Maršič, Marija Orehovec, Viktor Orehovec, Ema Pretner, Janez Plaskan, Franc Rojnik, Jaka Rojšek, Mica Rošnik, Franci Rošnik, Viktor Rössner, Maks Tomažič, Ivanka Turk, Marija Uratnik, Dragica Zorž in drugi. Nekaj časa je v društvu deloval tudi ansambel, ki ga je vodil Konrad Germadnik.

Omenimo še nekatere najaktivnejše telovadce iz časov pred letom 1933 in takoj po njem. Na starem šolskem dvorišču in v Legantu so telovadili: Franci Pretner, brata Rudl, Alojz Škraber, Edi in Viktor Rössner, Karl Rak, Tone Repnik, Iko Karničnik, Omladič iz Zgornjih Gorč, Tone Plavc, Jaka Rojšek, Ivan Rojnik iz Spodnjih Gorč in drugi. Mladina se je začela ukvarjati tudi z lahko atletiko, predvsem Franc Rojnik, Franci Rošnik, Karl Rudl, Jože Praprotnik in Lado Uratnik so bili začetniki. Odbojka, alpsko smučanje in skoki so prav tako prodirali v vrste mladega naraščaja.

Druga svetovna vojna je usodno posegla v vrste braslovskih Sokolov. Prekinjeno je bilo delo, mnogo je bilo človeških žrtev. Svobode niso dočakali: Ivan Baš, Franc Brinovec, Ivan Fonda, Viktor Krefl, Lado Lušin, Lojze Lušin, Uroš Maršič, Karel Pajnič, Anica Rak, Franc Rojnik, Blaž Slokan, Bogdan Slokan, Franc Turk in Vinko Turk.

—se nadaljuje
Piše: fk

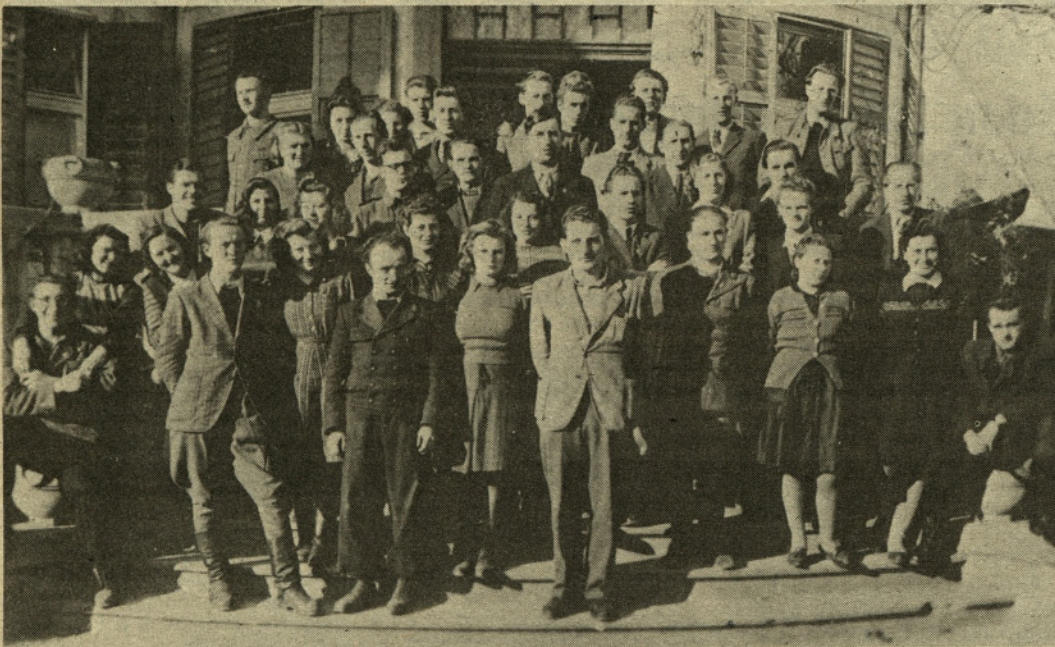
Drugi o naši zgodovini

V obsežni in lepo opremljeni knjigi Kostanjeviška opatija 1234—1786 je podatek, da so bile posamezne župnije v Savinjski dolini pod okriljem Stične. Leta 1256 je bila pridružena stišskemu samostanu župnija v Šempetru v Sav. dolini, leta 1274 pa župnija Žalec. V knjigi je prepis nedatirane bule Bonifacija IX. (1389—1404), iz katere je moč razbrati, da je sprva hotel prevzeti župnijo Žalec Mangoldus Schuenpflug iz augsburške škofije, vendar se ji je nato hotel odpovedati, ugotovil je namreč, da ne zna slovenskega jezika, kar dokazuje, da so bili v tem obdobju tu Slovenci.

Zanimiv je tudi podatek, da je slikar Fortunat Bergant (1721-1769) leta 1764 postal nekaj »stiški slikar« in da je v tem letu naslikal tri podobe za župnijsko cerkev v Žalcu, pridružen stišskemu samostanu. V knjigi Zakladi Slovenije je slika Fortunata Berganta, ki jo je naslikal za žalsko župnijo. To je velikopotezna, domala trimetrška slika Svetega Miklavža. V Enciklopediji likovnih umetnosti pa je najti popis slik tega slikarja, ki omenja le eno sliko iz Žalca. Velja omeniti, da je slika nastala v tretji fazi dela tega baročnega slikarja, ko je dosegel kvalitete mojstra. Bergant je najizrazitejši in najboljši slovenski baročni slikar in v Žalcu se je ohranilo eno najboljših njegovih del.

Knjiga Kostanjeviška opatija prinaša še vrsto podatkov o naši dolini, med drugim tudi to, da je bil sedež arhidiakona tudi v Braslovčah. Arhidiaconi so bili vmesni člen med ordinarijem in duhovščino, kot namestniki oglejskega patriarha oz. salzburske nadškofa so skrbeli za cerkveno življenje na širšem območju — n. pr. v Savinjski krajini. Torej lahko tudi za Braslovče trdimo, da so bile zelo stara in pomembna župnija.

—fj

Udeleženci pedagoškega tečaja leta 1947 pred graščino v Arji vasi

Folklor — del kulture v Šempetru

Folklorna skupina KUD Svoboda Šempeter se je v mesecu juliju ob številnih nastopih v domačem kraju predstavila s svojim programom tudi v tujini, kjer so nastopajoči osvojili srca občanov zahodnonemškega obrobatenega mesta Geisenfeld. Tu so gostovali v okviru praznovanja njihovega občinskega praznika, predstavili pa so tri zelo priljubljene slovenske ples, od katerih je posebej navdušil štajerski ples s klobuki.

Skupina folkloristov se je potrudila zunaj meja in 27-letno tradicijo plesov slovenske in jugoslovanske folklorne negovala in ohranjala ter tako kulturno dediščino prenašala na mlajši rod.

Razveseljiva je ugotovitev, da so folkloristi obogatili vsako večjo prireditev v kraju, sodelovali pa so tudi v televizijski oddaji Pod lipo. Ne gre pa tudi prezreti dejstva, da se tudi oni srečujejo s finančnimi, kadrovskimi in prostorskimi problemi, in prav bi bilo, če bi bili deležni večje pomoči v kraju, kjer delujejo, kot v občinskem merilu.

Podpore in navdušenja potrebujejo tudi mladi, ki jih ta vrst ljubiteljske kulture še ni docela osvojila, bo treba tudi mednje vnašati zanos in optimizem, da ne bo skupina ostala brez podmladka. Zavedajo pa se, da gre velik delež zahvale njihovega duhovnemu vodji Francu Lazniku, ki je temu poslanstvu zvest že vse od leta 1960.

Upamo, da Občinska kulturna skupnost tudi v bodoče ne bo zanemarila te dejavnosti in da bo kot doslej našla vire financiranja in tako pripomogla k večji in širši rasti te oblike slovenske narodne kulture. Bogata bo v tolikšni meri, v kolikšni se bodo vanjo vključevale delovne organizacije in občinski dejavniki, katerih prizadevanja tudi v preteklosti niso bila prezrta.

D. Z.

Hmeljarski triatlon

Ob letošnjem hmeljarskem prazniku v Braslovčah je društvo Triatlet iz Celja organiziralo prvi hmeljarski triatlon ob Žovneškem jezeru. Dvainšestdeset tekmovalcev je moralo brez počitka opraviti težavno preizkušnjo, ki je vsebovala plavanje (1500 m), kolesarjenje (60 km) in tek (15 km). Tekmovanja so se udeležili tudi tekmovalci iz drugih republik in zamejstva. V absolutni razvrstitvi je zmagal dr. Breznikar (Ravne), v ženski konkurenci pa Sanson Paola (Videm, Italija).

Organizatorji so ob pomoči domačega TVD Partizana Braslovče prireditev uspešno pripravili, saj so težavno preizkušnjo opravili vsi tekmovalci, kar je še posebna nagrada za prireditelje.

V bodoče naj bi postal ta triatlon tradicionalen, saj so vsi nastopajoči izrekli pohvalo, še posebno jih je prevzela lepa narava Žovneškega jezera in obronki Dobrovelj.

L. Korber
T. Tavčar

Zmago Šošter

Triatlonci so po 1500 m preplavanega jezera Žovnek, nekateri že kar precej utrujeni zlezli na suho.

Potem so se preoblekli, spravili na kolesa in prevozili 60 km dolgo progo.

Na maratonu 738 udeležencev

Kolesarska sekcija pri TVD Partizanu je tudi letos pripravila Savinjski kolesarski maraton, ki je bil že tretji po vrsti. Udeležilo se ga je 738 udeležencev, proga pa je bila speljana po Savinjski, Šaleški in Zgornje Savinjski dolini.

Najstarejši udeleženec maratona je bil tudi tokrat Alojz Zabovnik iz Zabukovice, star 73 let, najstarejša Fanika Skomen, stara 59 let, iz Celja in najmlajši Jure Pečovnik, star 8 let, iz Grajske vasi. Najštevilčnejša ekipa je bila iz SIP-a Šempeter, ki je štela 26 kolesarjev, in zate prejela lep pokal.

Predsednik kolesarske sekcije pri TVD Partizanu Dolfo Naraks je o tretjem maratonu povedal: »Mislim, da nam je tudi v tretjič uspelo. Vse službe so svojo nalogo opravile dobro, bilo je nekaj padcev, ki pa se niso končali preveč hudo. Vsem, ki so pomagali pripraviti tretji kolesarski maraton se zahvaljujem.«

T. TAVČAR

**MLADINSKA KNJIGA
KNJIGARNA IN PAPIRNICARNA ŽALEC
obvešča,**
da bodo manjkajoči učbeniki in delovni zvezki, ki so še v tisku,
izšli v zadnjih dneh avgusta oziroma prve dni septembra.

ZAHVALA

28. marca letos je približno ob dvanajsti uri zagorelo na gospodarskem poslopju Liboje 54. Bil je tih pomladni dan, sicer malce turoben, toda pomladen vendarle. Nikoli ga ne bomo pozabili, kajti prvo spoznanje ob tragediji je bilo preveč strašno za vse domače. Mislili smo, da je vsega konec. Toda ko mine dan, dva, ko se zaveš, da mora življenje naprej, ugotoviš, da si še tu, da živiš, da živijo tvoji in si rečeš: »Treba bo obnoviti, zgraditi, ne gledati naprej, ampak v prihodnost!«

In res. Danes stoji novo gospodarsko poslopje, tudi krava nam daje že mleko, da ni treba v trgovino. Toda vse to smo dosegli ob nikoli pozabljeni človeški solidarnosti in pomoči. Zato bi se ob tej priložnosti radi zahvalili vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali z delom, denarjem, materialom. Hvala krajanom Zagrebena, ki so tisti usodni dan takoj pohiteli na pomoč ter se spoprijeli z ognjem. Hvala vsem gasilcem, ki so takoj prihiteli kljub slabi poti in pomagali reševati.

Ni besed, s katerimi bi lahko izrazili vso zahvalo in hvaležnost vam, ki ste nam pomagali gasiti in tudi potem pri gradnji.

Zato lahko rečemo le **HVALA** in poudarimo še enkrat, da človek nikoli ne omaga, predvsem zaradi tega, ker v nesreči ne ostane sam in ko ugotovi, kako velika je človeška solidarnost.

KNEŠAK-ovi

Novo ustanovljena obratovalnica

FERODA

obnavlja zavorne in sklopne obloge na gradbenih in kmetijskih strojih, tovornih in osebnih vozilih — kvalitetno in po konkurenčnih cenah.

Obratovalnica in sprejemnica v Zgornji Hudinji 46 Celje je odprta non-stop od 6. do 17. ure, v soboto do 12. ure.

Drago Pavčnik, telefon 33-710

Ugodno prodam 2000 kom. opeke trajanke — grafitno sive. Andrej Bizjak, Polzela 90.

ZAHVALA

Ob letu boleče izgube dragega moža

ALOJZA ŠALAMONA

iz Kasaz 49

se iskreno zahvaljujem svojcem, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in denarno pomoč ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala govorniku za tople besede slovesa in duhovniku za opravljen obred.

Hvala tudi vsem, ki se ga spominjate in stojite ob njegovem grobu.

Žalujoča: žena Antonija

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

ALOJZA JANCA

iz Kasaz

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, duhovniku za tolažilne besede slovesa, govorniku Mlinariču za poslovlilne besede, gasilcem za tako množično spremstvo na njegovi zadnji poti in godbi na pihala za zaigrane žalostinke.

Posebna hvala vsem sosedom za vence, za sočutje in pomoč v najtežjih trenutkih.

Žalujoča: žena Marija in sin Alojz z družino

V SPOMIN

5. septembra bo minilo dve leti žalosti, od kar nas je zapustil skrben mož, stric in boter

IVAN POVŠE

iz Kasaz

S čudovito, jekleno vojo in ljubeznijo do nas si premagal tudi najhujše udarce na trnovi poti svojega življenja. A dih smrti je bil močnejši. Moral si kloniti.

Hvala vsem, ki obiskujete njegov grob.

Žalujoča: žena Ani ter sorodniki

ZAHVALA

Ob bridkem spoznanju, da smo se za vedno poslovili od dragega sina, brata, strica in bratranca

SLAVKA PERGERJA

iz Kasaz

se zahvaljujem sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam pomagali v najtežjih trenutkih in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti ter mu darovali cvetje. Zahvaljujem se tudi kolektivu delovne organizacije MERX, TOZD Preskrba, govornikom, pevcem, godbi na pihala in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: njegovi najdražji

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, sestre, tete, babice in prababice

NEŽKE ŽUŽA

iz Šešča pri Preboldu

se zahvaljujem osebjem Doma upokojeencev na Polzeli za nego in skrb v zadnjih trenutkih življenja. Prav tako se zahvaljujem DPO KS Šešča za pomoč pri organizaciji pogreba ter govorniku za izrečene besede. Hvala tudi pevskemu zboru Društva upokojeencev Griže in godbi na pihala iz Zabukovice, kakor tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

Dežurstvo na vodovodu

V času od **24. avgusta do 28. septembra 1987** bodo po razporedu dežurni naslednji monterji:

od 24. 8. do 31. 8. — **Marko DOLINAR, Griže 35**

od 31. 8. do 7. 9. — **Aleš SALEZIN, Kasaz 91/a, Petrovče**

od 7. 9. do 14. 9. — **Bogdan PANTNER, Rakovlje 17/d, Braslovče**

od 14. 9. do 21. 9. — **Vlado ŠUPER, Vel. Pirešica 5/e**

od 21. 9. do 28. 9. — **Franc KOS, Jezerce 8, Šmartno /RD**

Dežurni monter dežura oziroma je v pripravljenosti doma v popoldanskem času (izven rednega delovnega časa) ob delavnih in ob prostih sobotah, nedeljah in praznikih.

Prijave okvar na vodovodih lahko oddate tudi v nabiralnik pri vhodnih vratih sedeža DO Komunalna, Nade Čilenšek 5, Žalec.

Minilo je pet let, od kar
med nami ni več

PAVLICE ROZMAN

Čas teče, a spomin ne zbledi.

Ksenja

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega sina in brata

MILANA SVETA

iz Gornje vasi pri Preboldu

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, znancem, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, darovano cvetje in tako številčno spremstvo na njegovi zadnji poti.

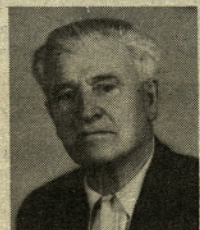
Posebna hvala govorniku za tople poslovlilne besede, godbi na pihala in pevcem.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega

KARLA KVEDRA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste mu darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujem se govorniku tov. Mlinariču za poslovlilne besede, duhovniku za opravljen obred, pevcem in godbi na pihala Liboje.

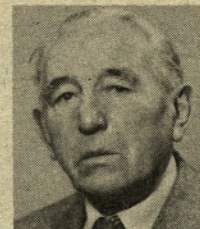
Žalujoči: žena Marija, hčerka Jelka, sinovi Drago, Mirko in Milan z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in pradedka

**MARTINA
POTOČNIKA**

iz Kasaz 52

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam ustno ali pisno izrazili sožalje ter darovali cvetje in vence. Hvala govorniku za poslovlilne besede in duhovniku za opravljen obred. Hvala tudi pevcem iz Liboj in godbi na pihala Zabukovica, kakor tudi Gasilskemu društvu KIL Liboje. Vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali in sočustvujete z nami, še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, stare mame in sestre

MARIJE MUR,
roj. KELHAR,

se iskreno zahvaljujem sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem TT Juteks Žalec, Minerve Zabukovica, RSP Zaporji Celje, DO Intertrans in DS PS Intertransport iz Ljubljane, SDS SISS mesta Ljubljane, MK SZDL Ljubljana, delavcem obratovalnice MAJONA Žalec in drugim, ki so osebno ali pisno izrazili sožalje, darovali vence in cvetje in nam pomagali v težkih trenutkih. Posebej hvala osebjem oddelka za intenzivno nego internega oddelka bolnišnice Celje. Zahvaljujem se tudi pevcem DU Griže, godbi na pihala iz Zabukovice, KS Griže in govorniku za poslovlilne besede ter duhovniku za opravljen obred, kakor tudi vsem, ki ste jo tako številčno pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: hčerki Marica in Nada, sinovi Frido, Vinko in Milan, sestra Lizi in brat Miri z družinami ter drugo sorodstvo

Iz miličnikove beležnice

Prometne nezgode

Dne 20. julija 1987 je na lokalni cesti v Arji vasi voznik osebnega vozila reg. št. CE 201—440 Božo SKALE v blagem desnem ovinku zaradi vožnje pod vplivom alkohola zapeljal na levo stran cestišča, kjer je trčil v pešca Franca DOMITROVIČA, ki se je pri padcu laže poškodoval.

Dne 21. julija 1987 se je ob 0.30 v Črnovi smrtno ponesrečil voznik osebnega avtomobila reg. št. CE 164—279 Ivan NOVINEK, ki je začel prehitovati tovornjak s priklopnikom v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal drug tovorni avtomobil. Novinek je skušal nesrečo preprečiti tako, da je zavil v desno, pri čemer je zadel prehitovani tovornjak, zaradi česar ga je pričelo zanašati in je zapeljal s ceste na travnik. Pri tem je voznika vrglo iz vozila, ki je nato padlo nanj.

Dne 30. julija 1987 se je ob 9.25 na lokalni cesti v naselju Rakovlje voznik motornega kolesa Ivan VODOVNIK zaradi prekratke varnostne razdalje zaletel v osebni avtomobil Milana VITANCA, ki je zaradi srečanja z nasproti vozečim tovornjakom zmanjšal hitrost vozila. Ob trčenju je Vodovnik padel po vozišču in se hujše poškodoval.

Istega dne, le nekaj minut kasneje, je na lokalni cesti Ložnica—Velika Pirešica voznica osebnega avtomobila Terezija PUČIČ pretesno prehitela kolesarja Franca ŠUPERJA zaradi srečavanja z nasproti vozečim osebnim avtomobilom. Pri tem je zbila kolesarja po bankini, pri čemer se je laže poškodoval.

Dne 31. julija 1987 je ob 5.50 prišlo do verižnega trčenja na lokalni cesti Žalec—Griže. Povzročil ga je voznik osebnega avtomobila Janez ŠALEJ, ki se zaradi neprimerne hitrosti ni uspel zaustaviti za vozilom Ivana DVANAJŠČAKA, ki je ustavil svoje vozilo zaradi ustavitve vozila pred njim.

Šalej se je zaletel v zadnji del Dvanajščakovega vozila, pri tem je zapeljal v levo v trenutku, ko mu je nasproti pripeljal z osebnim avtomobilom Karli TURK, ki se je skušal nesreči izogniti tako, da je zapeljal na bankino, od tod pa s ceste, vendar ga je Šalejevo vozilo klub temu zadelo. V nezgodi je bil voznik Turk laže poškodovan, na vozilih pa je nastala večja materialna škoda.

Dne 31. julija 1987 je ob 23. uri na lokalni cesti Polzela—Podvin zaradi neprimerne hitrosti in pod vplivom alkohola voznik osebnega avtomobila zlatko STROPNIK zapeljal s ceste na travnik, pri čemer se je sopotnik Darko SKORNEK hujše poškodoval.

Dne 1. avgusta se je ob 17.45 pripetila na žalski obvoznici prometna nezgoda, ki jo je povzročil voznik osebnega avtomobila Boris JOŠT, ki je v smeri Celja prehitel strnjeno kolono vozil, dokler mu ni nasproti pripeljala drugo vozilo. Takrat se je skušal vključiti nazaj v kolono, pri tem pa je trčil v osebni avtomobil Božidarja MAČKA, nato pa zapeljal v desno s ceste, Mačkov avtomobil pa se je prevrnil na bok. V nezgodi se je laže poškodovala sopotnica v Mačkovem avtomobilu Mirjana PEČAK, na udeleženi vozilih pa je nastala večja materialna škoda.

Dne 2. avgusta 1987 je ob 13.20 na avto cesti voznik osebnega avtomobila Anton ŠARAC vpil proti izstopni postaji v Arji vasi. Zaradi prevelike hitrosti je v zadnji levi ovinek pred izstopno postajo pripeljal po levem voznem pasu, v tem trenutku pa mu je nasproti pripeljal nemški državljani Dieter—Peter STEMLER. Trčenje je bilo tako silovito, da sta potnika v udeleženi vozilih (Franc KEREN in Gizela—Lena STEMLER) ostala vkleščena v vozilih in sta na kraju nesreče umrla, oba voznika pa sta bila hudo poškodovana.

Dne 3. avgusta 1987 je ob 16. uri na lokalni cesti v Latkovi vasi izsiljeval prednost voznik kolesa z motorjem Srečko ZAKONJŠEK, ki se je vključeval v promet z dvorišča stanovanjske hiše, pri tem pa spregledal osebni avtomobil, ki ga je upravljal Peter KLEMENČIČ. Pri trčenju se je voznik kolesa z motorjem hujše poškodoval.

Kazniva dejanja

V noči na 14. julij je bilo vmišljeno v restavracijo hotela na bazenu v Preboldu. Dejanja sta osumljena L. S. in S. S., oba iz Prebolda, ki sta nato za nekaj dni odpotovala »na oddih« na morje, dne 4. avgusta pa sta se vrnila in v noči na 8. avgust vmišlila še v osnovno šolo v Preboldu, kjer sta v kuhinji preizkušala svoje kuharske sposobnosti in iz šole odnesla še nekaj drugih predmetov. Ob vplomu na bazenu sta odnesla predvsem cigarete in pijačo.

Za svoje »delovno področje« si je Prebold izbral tudi Ž. L., ki je kradel predvsem denar v objektih, kjer se je prej prepiral, da ni v bližini domačih ali pa je vnaprej preveril okoliščine in nato izkoristil nepazljivost prisotnih.

Miličniki so pri zbiranju podatkov ugotovili večje število kaznivih dejanj mladoletnega V. D., katerega dejavnost je bila zelo pestra, saj je kradel, poškodoval več vozil in na različne načine goljufal ljudi, da so mu posojali denar.

Mladoletna B. B. in N. A. sta se vinjena dne 18. julija okoli 22. ure ob vračanju z veselničnega prostora v Ločici pri Polzeli znesla nad avtobusno postajo v Ločici, kjer sta razbila stekla.

Na dokaj domiselni način si je skušal izboljšati gmotni položaj S. S., sicer doma z Dobrne, ki si je dal izdelati žig organizacije oz. društva, ki ni obstajalo, z njim in naročnicami pa je v žalski Nami nabavil avtoradio in barvni televizor, v Petrovčah pa pijačo za domnevni disco klub. Trgovci so prevaro ugotovili, miličniki pa so mu predmete zasegli, čeprav jih ni imel več pri sebi. Trenutno je v priporu, saj ima na vesti še več podobnih dejanj.

Dne 1. avgusta je v večernih urah osumljeni I. Č. storil kaznivo dejanje posilstva nad P. S. Z dekletem je stopil najprej v stik na avtobusni postaji v Žalcu in jo po nekaj poizkusih nagovoril, da jo odpelje domov. Za pot proti Polzeli je izbral cesto skozi Podlog, kjer pa je zavil na stransko cesto in od dekleta zahteval, da se sleče. Ker v to ni privolila, je to dosegel s silo in dekle posilil.

Poleg opisanih je bilo v naši občini v času od 15. julija do 15. avgusta storjenih več kot petdeset različnih kaznivih dejanj, med katerimi prevladujejo tatvine, poškodovanje tujih stvari, odvzemi motornih vozil, goljufije in hude telesne poškodbe.

KUD SVOBODA ŽALEC

Kulturni dom Žalec

Čeprav je sedaj še čas letnih dopustov, pri KUD Svoboda Žalec mislimo na vas. Zakaj?

Kot bi mignil, bo tu jesen in z njo čas, ko boste zopet radi zahajali v kulturni dom, kjer si boste lahko ogledali prenekatero dobro gledališko delo. V mislih imamo

GLEDALIŠKI ABONMA ŽALEC

Vpišete se lahko v pisarni Zveze kulturnih organizacij Žalec-kulturni dom, prvo nadstropje, soba številka 47, telefon: 712-226, od 26. avgusta do 4. septembra od 9. do 13. ure (razen sobote in nedelje).

Pričakujemo vas, saj smo prepričani, da nam boste ostali zvesti tudi v prihodnji sezoni.

Precej smo razmišljali, kaj izbrati, da boste zadovoljni. Izbor del nam povzroča hude težave, cene so tako skokovito narasle, da velja biti skromnejši, a nikakor ne na račun kvalitete. Temu primerno so visoke tudi cene vstopnic:

prva vrsta 6.000.— din
druga do šesta vrsta 7.000.— din
sedma do deveta vrsta 7.500.— din
deseta do trinajsta vrsta 7.000.— din
štirinajsta vrsta 6.000.— din

Naj povemo še to, da se v našem kulturnem domu zvrstijo različna gledališča, različne predstave in različni umetniki. Vse to našo ponudbo razlikuje od drugih gledaliških hiš in jo nedvomno popestruje.

Za prihodnjo sezono 1987/88 smo obnovili dogovore z gledališči: SLG Celje, Mladinsko in Mestno gledališče iz Ljubljane ter Sentjakobsko gledališče. Vsi so nam že obljubili predstave, s podrobnejšim programom vas bomo seznanili ob nakupu vstopnic.

Prepričani smo, da nam zaupate in se vam zahvaljujemo za vašo odločitev, da boste ostali zvesti našemu gledališkemu abonmaju. K vpisu pa seveda vabimo tudi nove abonente.

Izletnik Gelje

Po mesečno kar v Žalec

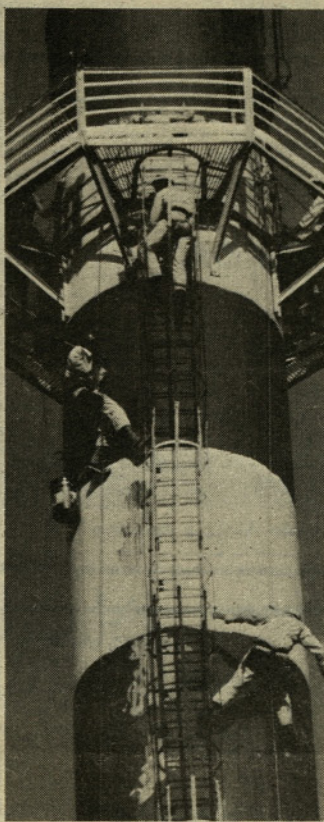
Izletnik, Poslovalnica Žalec, ki ima svoje prostore na avtobusni postaji v Žalcu, bo z novim šolskim letom pričela s prodajo mesečnih vozovnic za dijake in delavce, ki so vezani na vsakodnevni prevoz iz Savinjske doline ter jih s tem razbremenila dolgega čakanja pred okenci na avtobusni postaji v Celju, kjer poteka prodaja tovrstnih vozovnic za celjsko regijo.

Novost so tudi kartončki o šolanju, ki jih lahko dijaki dvignejo v poslovalnici, s potrjenimi na matičnih šolah pa lahko nato vplačajo mesečno vozovnico, za katero morajo pri prvem vpisu priložiti fotografijo, velikosti kot za osebno izkaznico.

S prodajo mesečnih vozovnic bodo v Žalcu pričeli 27. avgusta. Dodatne informacije lahko dobite na telef. številki: 711-114 ali 713-165.

V. Ck

Z delom do odprave

Preboldski jamarji na vso moč zbirajo sredstva za tretjo jugoslovansko jamarstvo odpravo »Mehika 88«, saj je zaupanje Jamarske zveze Slovenije, da bodo ob 100-letnici organiziranega slovenskega jamarstva, prevzeli organizacijo in izvedbo odprave, nadvse obvezujoče. Pri tem jim vsekakor največji problem predstavljajo sredstva, saj jih jamarstva zveza v vlogi koordinatorja ne more finančno podpreti pri tej velikopotezni akciji.

Preboldčani so torej glede na izkušnje dobro zastavili program in če bo vse po sreči, bodo že tretjič ponesli v svet ime doline, ožje in širše domovine in njenega jamarstva, kar je najlepše darilo ob visokem jubileju delovanja. Pri tem računajo na vsostransko podporo združenega dela v dolini in ostalih dejavnikov, saj bodo le tako lahko uresničili zastavljeni cilj. Kar največ sredstev bodo skušali zbrati sami s priložnostnim delom in izdajateljsko dejavnostjo. Tako so že med kolektivnim dopustom v Tekstilni tovarni Prebold prebarvali dimnik, s čimer so v blagajno odprave primaknili dober del denarja, še več pa naj bi zbrali s prodajo koledarjev »Kras Jugoslavije«. Ker gre za zanimiv stenski naravoslovni koledar, pričakujejo, da bodo delovne organizacije in zasebniki radi segli po njem in tako pomagali uresničiti načrtovano odpravo.

—on

Preboldski jamarji med barvanjem dimnika TT Prebold

Zlata Vitanca iz Šmatevža

V Šmatevžu pri Gomilskem sta pred kratkim praznovala 50 let skupnega življenja — zlato poroko — Vincenc in Marija Vitanc.

Taki prazniki so najlepša priložnost za obujanje spominov, lepih in žalostnih. Tako je bilo tudi, ko sta praznovala 77-letni Vincenc in njegova 71-letna Marija. S svojima otrokoma in njunima družinama sta obujala spomine. Bilo je veliko lepega, prijetnega, smešnega. Ob tem so se ponovno od srca nasmejali, prav tako pa so se v očeh zalesketale solze, ko so se besede dotaknile vojnih let, jih je oče Vincenc preživel v partizanih in v taborišču Dachau. S posebno bolečino v srcih so se spomnili tudi sina oz. brata, ki so

ga izgubili v prometni nesreči. Kljub vsemu pa žalost, ki jih je obšla ob teh spominih, ni pregnala veselega razpoloženja in kopice lepih želja, ki so bile ta dan izrečene zlatoporočencema. Naj povemo še to, da je Vincenc vse do upokojitve delal na Čmakovi žagi, ki je seveda večkrat menjala gospodarja.

Danes jubilanta sama živita na svojem domu. Vse še lahko sama postorit in z veseljem sprejemata svoja otroka in ostale, če se le oglasijo. Želita si, da bi tako bilo tudi naprej in da bi se ju zdravje »držalo«. To pa jima želimo tudi mi. Obred zlate poroke je v žalski poročni dvorani opravila Vera Orešnik — Juhart.

T. Tavčar

FOTOKRONIKA

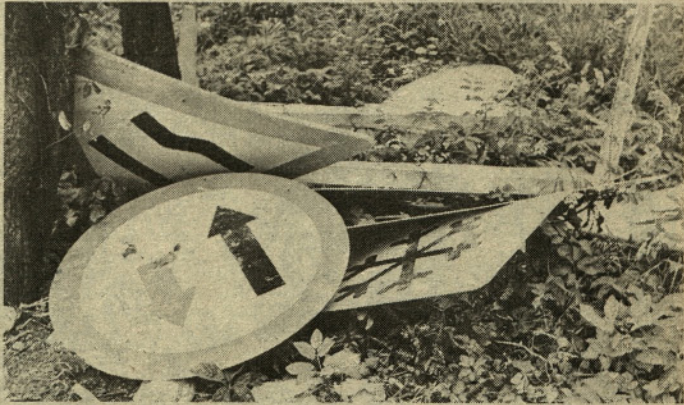
Gostinci so ponavadi prej deležni kritike kot pohvale. Toda tokrat si jo zaslužijo. Pohvalo namreč.

V Hmezdovi pizzeriji v Šempetru so namreč na svojem vrtu uredili mično streho. Celotno izvedbo so si zamislili velenjski arhitekti, izdelali pa so jo pomočjo Kovinske industrije Vransko in nekaterih obrtnikov.

ib, foto: lk

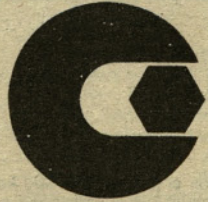

Sredi vročih poletnih dni se je v Žalcu končala Savinjska teniška liga. Ne glede na to, da je bila letos prvič izpeljana, jo je Teniški klub Žalec organiziral vzorno, dosegla pa je tudi svoj namen. Prvič za to, ker so si gledalci ogledali zanimive boje, drugi pa zaradi popularizacije teniške igre v Žalcu in okolici. Zmaga ekipe Formula EL je zaslužena, saj so ligo, v kateri je sodelovalo osem ekip, zaključili brez poraza. Že jeseni bo organizator pripravil novo ligo, v kateri je zaželeno še večje število ekip. Zmagovalna ekipa: (z leve) Pur, Krušič, Šporin, Mlinar, Vojko Zupanc

Obnova in razširitev ceste v Latkovi vasi je sicer prekinjena. Toda to še ne opravičuje delavcev Cestnega podjetja, da puščajo prometne znake takole razmetane. Tako poceni menda tudi niso?

Foto: Ljubo Korber

SIGMA
GRADBENI
ELEMENTI IN
MONTAŽA
ZABUKOVICA p.o.

SIGMA SIGMA SIGMA

Iščemo sodelavce:

- preoblikovalce kovin
- ključavničarje
- kleparje
- stavbne ključavničarje
- vodovodne instalaterje

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA P.O.

**SAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC**

za vsakogar nekaj

**ZOPET NEKAJ NOVEGA V ŽALCU
PE ŽALEC 3 PRIČELA POSLOVATI V PRENOVLJENI PRODAJALNI
(POHIŠTVA), Šlandrov trg 39
V NJEJ LAHKO IZBIRATE:**

spalnice, dnevne sobe, kihinje, razno kosovno pohištvo, preproge, talne obloge, posteljnino, prte, brisače, lovske potrebščine in drugo

**BREZPLAČNA DOSTAVA IN MONTAŽA — PRIPOROČAMO SE ZA OBISK
VAŠ DOM — NAŠA OPREMA**